

ΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΣΤΟ ΠΑΛΑΙΧΩΡΙ

ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΣΕ ΒΑΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΔΕΚ ΚΑΙ ΕΔΕΝ

Η ΕΡΕΥΝΑ της αστυνομίας στα γραφεία του Σοσιαλιστικού κόμματος ΕΔΕΚ και της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ στο Παλαιχώρι, καθώς και στα σπίτια στελεχών της ΕΔΕΝ και ΕΔΕΚ στο πιο πάνω χωριό είναι ένα γεγονός που δεν μπορεί ν' άφθεθεί άπαρ-ήρητο και άσχολιστο. Ειδικά, όταν ληφθεί υπόψη πώς οι έρευνες έγιναν σχεδόν άμέσως μετά από όμιλία που όργάνωσε εκεί ή Σ. Ν. ΕΔΕΝ στα πλαίσια της έκστρατείας διαφώτισης του λαού σχετικά με τώ θέμα της διζωνικής όμοσπονδίας.

Η αντιδιζωνική εκδήλωση της ΕΔΕΝ στις 11 Ιουνίου στο Παλαιχώρι φαίνεται ότι άνησύχησε τώ όργανα του κράτους που έσπευσαν νά διεξαγάγουν έρευνες λίγες μέρες μετά σέ σπίτια μελών της ΕΔΕΝ και ΕΔΕΚ καθώς και στα γραφεία του κόμματος, χωρίς μάλιστα ένταλμα από δικαστήριο. Η σημασία των έρευνών δεν μπορεί νά υποτιμηθεί. Σε μιά εποχή που ό Κλίφφορντ έτοιμάζεται νά ξανάλθει στην Κύπρο και με τώ πρόσχημα της εκλογής του διαλλαχτικού Έτζιεβίτ νά άσκήσει άκόμα περισσότερη πίεση για επιβολή λύσης, ή μόνη δύναμη που τάχθηκε άνοιχτά ενάντια στη διζωνική ήταν τώ Σ. Κ. ΕΔΕΚ και ή Σ. Ν. ΕΔΕΝ. Οι μηχανισμοί του κράτους κινήθηκαν ενάντια στην ΕΔΕΚ και ΕΔΕΝ γιατί άναγνωρίζουν πώς μόνο οι οι δυνάμεις αυτές θά άντιταχθούν στη λύση της διζωνικής. Είναι για τώτο που οι έρευνες τώτες έχουν τεράστια πολιτική σημασία.

Από την άλλη, οι έρευνες στα γραφεία ενός κόμματος είναι άφ' έαυτού σοβαρή. Χωρίς μάλιστα ένταλμα. Η άστυνομία θά πρέπει νά εξηγήσει ποιές ύποψίες είχε για νά διεξαγάγει τίς έρευνες. Η δημοκρατικότητα των κρατικών όργάνων, που τόσο διαλαλείται τελευταία, άποδείχεται άπατηλή. Τή στιγμή που οι πραξικοπηματίες κυκλοφορούν ελεύθερα και ή ΕΟΚΑ Β έξακολουθεί νά όρ άνευόχλητα, είναι πρόκληση τώ νά γίνονται έρευνες στα γραφεία της ΕΔΕΚ και ΕΔΕΝ, των δυνάμεων εκείνων που στάθηκαν ό άξονας γύρω από τον όποϊό όργανώθηκε ή άντίσταση ενάν

τια στο φασιστικό πραξικόπημα.

Τέτοιες ενέργειες δεν πρόκειται νά κλονίσουν τώ στελέχη κα ι τώ μέλη της ΕΔΕΝ. Όύτε πρόκειται νά καμφθούν ή νά υποκύψουν σ' όποιαδήποτε προσπάθεια έκφοδισμού. Οι θέσεις της όργα-

νωσης μας στο ζήτημα του άπελευθερωτικού άγώνα είναι ξεκάθαρες, καθώς και ή θέση μας σχετικά με τίς πρόσφατες προτάσεις που προνοούν διζωνική ή διπεριφερειακή όμοσπονδία. Καμμία δύναμη δεν μπορεί νά μās έκφοδίσει και νά μās άποτρέψει άπ' ότώ νά άγωνιστούμε ενάντια σ' έκείνα που θεωρούμε λανθασμένα.

Είναι γνωστό ότι ή αντίδραση επιθυμεί τή γρήγορη λύση του Κυπριακού έστω κι άν του τώ θά σημαίνει τήν υποχώρηση και τήν ούσιαστική διχοτόμηση της Κύπρου. Τά συμφέροντα της οικονομικής όλιγαρχίας δεν συμβιβάζονται με τόν άγώνα ενάντια στον ήμπεριαλισμό, γιατί ή οικονομική όλιγαρχία είναι άντικειμενικά συνδεμένη με τόν ήμπεριαλισμό. Για τώτο συνεχώς επιννοεί σωτήρες, Κάρτερ, Κλίφφορντ, ΕΟΚ κτλ., τούς εκπρόσωπους δηλαδή του ήμπεριαλισμού, έκείνους που έχουν καταςτρέψει τήν Κύπρο.

Η αντίδραση τώρα, με τή

δήθεν διαλλαχτικότητα του Έτζιεβίτ προσπαθεί άκόμα μιά φορά νά περάσει τή γραμμή της υποχώρησης. Και ξέρει πώς οι δυνάμεις της ΕΔΕΚ και ΕΔΕΝ είναι σφέστατα τοποθετημένες ενάντια στη γραμμή της υποχώρησης. Και είναι μέσα σέ τώτα τώ πλαίσια που έγιναν οι έρευνες, πιθανώτατα σάν άπόπειρες έκφοδισμού.

Ο λαός πρέπει νά επαγρυπνεί. Οι ένδείξεις είναι πώς ή αντίδραση ενεργοποιείται για νά θέσει σέ εφαρμογή τώ σχέδιά της. Έχουμε πληροφορίες πώς μέλη της ΕΔΕΚ και ΕΔΕΝ παρακολουθούνται.

Και δεν υπάρχει κανένας άλλος λόγος νά παρακολουθούνται άπό τώ ότι οι κύκλοι της αντίδρασης βλέπουν τήν ΕΔΕΝ και ΕΔΕΚ σάν έμπόδιο στα σχέδια τους.

Τώ εργατικό κίνημα δεν έχει τίποτα νά κερδίσει άπό τόν διαχωρισμό έλληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Μόνο οι ήμπεριαλιστές έχουν κέρδος από μιά τέτοια κατάσταση. Και ή ΕΔΕΝ είναι μέρος του εργατικού κινήματος. Καμμία προσπάθεια της αντίδρασης δεν πρόκειται νά έκφοδίσει τήν όργάνωσή μας.

Η όργάνωσή μας θά συνεχίζει νά διοργανώνει αντιδιζωνικές εκδηλώσεις, και θά συνεχίσει νά διαφωτίζει τώ λαό για τίς επιπτώσεις μιάς διζωνικής λύσης, γνωρίζοντας πώς οι ενέργειές μας ένοχλούν τήν αντίδραση. Τά σχέδια της όλιγαρχίας δεν θά περάσουν χωρίς ένόχληση. Καμμία τρομοκρατική ενέργεια δεν πρόκειται νά μās κάνει νά σταματήσουμε τόν άγώνα.

Η επανέκδοση της

έφημερίδας μας

Τώ περασμένο φθινόπωρο ή έκδοση της Σοσιαλιστικής Έκφρασης διακόπηκε μετά από μιά άγωνιστική παρουσία έννιά περίπου μηνών στον Κυπριακό χώρο. Στην περίοδο της έκδοσής της ή Σ.Ε. προσπάθησε νά δώσει στην Κυπριακή νεολαία μιά στοιχειώδη πληροφόρηση για τίς Κυπριακές και τίς παγκόσμιες εξέλιξεις και ν' αναλύσει τήν άλληλοσύνδεση και τή σημασία τους.

Οι δυσκολίες που παρουσιάζονται για τήν έκδοση ενός επαναστατικού νεολαιίστικου έντύπου είναι πολλές. Πάνω άπ' όλες οι οικονομικές. Οι περιορισμένοι πόροι που διαθέτει ή όργάνωσή μας δεν έπιτρέπουν τήν χρησιμοποίηση επαγγελματικού συνταχτικού προσωπικού και έτσι άναγκαστικά περιοριζόμαστε στην έθελοντική δουλειά. Αυτό άκόμα σημαίνει πώς οι συντάχτες της Σ.Ε. πρέπει νά θυσιάσουν πολύτιμο χρόνο που θά μπορούσαν νά προσφέρουν στην όργάνωση.

Όστόσο ή έλλειψη της Σ.Ε. άφησε ένα τεράστιο κενό. Έλειψε ένα θήμα άνάλυσης, προβληματισμού και συζήτησης. Έλειψε μιά νεολαιίστική φωνή που άγκαλιάστηκε με άγάπη όχι μόνο από τήν νεολαία μ' και από πλατύτερα στρώματα της Κυπριακής κοινωνίας. Έλειψε προπαντός ένας άγωνιστικός κρίκος που έδινε πνοή στην όργάνωση, που έδενε τώ μέλη της στην προοπτική της άπελευθέρωσης από τούς κατακτητές και τούς έκμεταλλευτές.

Η επανέκδοση της Σ.Ε. γίνεται μέσα σέ δύσκολες συνθήκες. Η κατάρρευση της νέας φάσης των ένδοκυπριακών συνομιλιών, τώ άποτελέσματα των Τουρκικών εκλογών και τώ τέλος της Καρτερικής παύσεως άφησαν τώ λαό μπροστά σέ νέο άδιέξοδο, άπροετοίμαστο για νά τώ άντιμετωπίσει. Ηδη ή διπλή προοπτική της διχοτόμησης και της διπλής ένωσης άρχίζει νά παίρνει σάρκα και όστά και — δυστυχώς — νά φαίνεται άδύνατη ή άντιμετώπισή της.

Δεν πρόκειται νά καλύψουμε τίς αδυναμίες μας με μεγάλα λόγια. Η Σ.Ε. φιλοδοξεί ν' άποτελέσει τόν πόλο συσπείρωσης των πιο άγωνιστικών στρωμάτων της Κυπριακής νεολαίας για νά δώσουν τήν μάχη ενάντια στην ήττοπάθεια και τήν ύποταγή στον ήμπεριαλισμό. Η έκβαση της μάχης δεν θά έξαρτηθί μόνο από μās. Έμείς θά δώσουμε αυτό που μπορούμε. Θά άγωνιστούμε ενάντια σέ πολύ ισχυρότερους έχθρους με μόνο μας όπλα τίς ιδέες μας, τήν Μαρξιστική άνάλυση, τήν άπόλυτη πίστη μας στη δύναμη των μαζών.

Η Σ.Ε. άπευθύνεται στους νέους εργάτες, τούς μαθητές, τούς φοιτητές. Στόχος της είναι νά αναλύσει τώ καθημερινά προβλήματα που άπασχολούν τήν νεολαία, νά συζητήσει τίς προοπτικές και τή λύση τους μακριά από πρόσκαιρες σκοπιμότητες και περιορισμούς. Νά προχωρήσει κάτω από τήν επιφάνεια, στις πραγματικές ρίζες τους — τίς άντιφάσεις ενός γερασμένου καπιταλισμού. Νά συνδέσει τούς προβληματισμούς του Κύπριου νέου με τήν πορεία της παγκόσμιας ιστορίας.

Οι προοπτικές της επανάστασης στην περιοχή μας ίσως νά φαίνονται άπογοητευτικές. Η αντίδραση φαίνεται πανίαχυρη, ό ήμπεριαλισμός παντοδύναμος. Πίσω όμως από τώ επιβλητικό προσωπείο κυριαρχεί πανικός. Στην Άφρική ό ήμπεριαλισμός δέχεται τώ ένα χτύπημα μετά τώ άλλο. Στην Εύρώπη ή εργατική τάξη έτοιμάζεται για τήν άναμέτρηση με τώ σύστημα. Στην Λατινική Άμερική έξαφανίζεται και ή τελευταία προσποίηση δημοκρατίας. Στην ίδια τήν Άμερική παρουσιάζονται τώ πρώτα συμπτώματα άντιπαράθεσης. Ο ήμπεριαλισμός περνά μιά περίοδο ύποχώρησης. Μπορεί άκόμα νά δώσει θανάσιμα χτυπήματα άλλά έχει πάψει ν' άποτελεί τόν άήττητο γιγαντα των περασμένων δεκαετιών.

Μέσα σ' αυτό τώ παγκόσμιο πλαίσιο ή Σ.Ε. θά προσπαθήσει νά βάλε τώ χέρια της στους τύπους των ύλων του Κυπριακού και νά βρεί τώ καθήκοντα της Κυπριακής νεολαίας. Η πορεία είναι δύσκολη μ' ό στόχος μεγάλος...

Η ΙΣΠΑΝΙΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ

Μετά από μισό σχεδόν αιώνα φασιστικής διακυβέρνησης ο Ισπανικός λαός βρίσκεται σήμερα μπροστά σε μια Βουλή που θγήκε μέσα από εκλογική ανάμετρηση. Αναμφίβολα οι περιορισμοί που προσφέρει η «δημοκρατία» στην Ισπανία είναι περισσότεροι από τις ελευθερίες. Αυτό όμως δεν αλλοιώνει την ιστορική σημασία των εκλογών σαν σταθμού στον αγώνα του Ισπανικού λαού.

Αυτή η εφημερίδα παρακολούθησε την εξέλιξη των γεγονότων στην Ισπανία όσο κανένα άλλο διεθνές πρόβλημα. Κι αυτό γιατί η αποσύνθεση του φρανκισμού δημιουργούσε τις συνθήκες για τρομακτική άνοδο του εργατικού κινήματος και έφερνε κοντά επαναστατικές προοπτικές για τη χώρα. Μια τέτοια πρόβλεψη βασιζόταν στην διαπίστωση πως ο Ισπανικός καπιταλισμός δεν θα μπορούσε να λύσει τα βασικά προβλήματα που μαστίγαν την χώρα και με την κατάρρευση της φρανκικής απολυταρχίας ή εργατική τάξη θα εκμεταλλευόταν την κάθε μικροελευθερία για να ανεβάσει το επίπεδο του αγώνα της. Ο «δημοκρατικός» Ισπανικός καπιταλισμός δεν ήταν παρά μια βραχύχρονη ύπαρξη που θα οδηγούσε σε

ταξικές συγκρούσεις ανάλογες με τις συγκρούσεις του 1931-39.

Η ανάλυση των γεγονότων στην Ισπανία από την εφημερίδα μας διακόπτεται με την αναστολή της εκδόσής της το περασμένο φθινόπωρο. Από τότε πολλά έχουν συμβεί στην Ισπανία. Η διαμάχη μέσα στην άρχουσα τάξη έχει σχεδόν κριθεί σε βάρος των αδιάλλακτων φρανκικών και υπέρ των «μεταρρυθμιστών». Η Κυβέρνηση του πρωθυπουργού Σοάρες προχώρησε στην διεξαγωγή εκλογών, νομιμοποίησε το Κομμουνιστικό Κόμμα και κατάφερε να αποφύγει αποφασιστική σύγκρουση με την εργατική τάξη. Κατάφερε τέλος να κερδίσει τις εκλογές διατηρώντας την δψη μιάς «φιλελεύθερης» κυβέρνησης.

Τέτοιες επιτυχίες όμως

δεν αλλοιώνουν καθόλου την πιο πάνω ανάλυση. Αντίθετα τα ίδια τα αποτελέσματα των εκλογών δείχνουν ξεκάθαρα πως

Φελίπε Γκονzález (ΠΣΟΕ)

η Ισπανία προχωρεί γοργά στο δρόμο των ταξικών συγκρούσεων με απίστευτα ευνοϊκές συνθήκες για την εργατική τάξη. Τα εργατικά κόμματα εξασφάλισαν περισσότερο από 30% των ψήφων παρά την προσπάθεια εκβιασμού της λαϊκής θέλησης από την προπαγάνδα της δεξιάς («μεταρρυθμί-

σεις ή φασισμός»).

Η αποτυχία του Σοάρες να εξασφαλίσει απόλυτη πλειοψηφία στη Βουλή αναπόφευκτα θα οδηγήσει την κυβέρνηση σε μια σειρά ενεργειών που θα δείχνει καθημερινά στον Ισπανικό λαό τη φύση της. Ο Σοάρες θα στραφεί για συνεργασία σε άλλους κοινοβουλευτικούς σχηματισμούς που ασφαλώς θα προσπαθήσουν να επιβάλουν τους δικούς τους όρους. Τέτοιοι σχηματισμοί είναι τα χωριστικά κόμματα των Βάσκων και της Καταλωνίας, γιατί είναι απίθανο να διακινδυνεύσει μια συνεργασία με τους φρανκικούς του Μανουέλ Φράκα. Οι απαιτήσεις και τα παζαρέματα γύρω από το θέμα της αυτονομίας αυτών των περιοχών θάνα μια μόνιμη πηγή δυσκολιών για τη κυβέρνηση. Ιδιαίτερα στην περίπτωση της Καταλωνίας που το χωριστικό κίνημα έχει άριστερους προσανατολισμούς το δλο πρόβλημα αποκτά και κοινωνικό χαρακτήρα. Η κυβέρνηση θα προσπαθήσει με κάθε τρόπο να περιορίσει τα δικαιώματα μιάς

τοπικής διοίκησης που θα προχωρούσε πιο γοργά απ' ό,τι ίδια σε λήψη αποφάσεων.

Ποιό είναι το μέλλον των εργατικών κομμάτων μέσα στην όλη κατάσταση; Αν ρίξουμε μια ματιά στην πολιτική τοποθέτηση του Κομμουνιστικού Κόμματος και του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος είναι εύκολο να διαπιστώσουμε πως το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα εκτός από την πολύ μεγαλύτερη μαζικότητά του έχει και το πιο άριστο πρόγραμμα. Το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι ένα καθαρά ρεφορμιστικό κόμμα που οι σημειώσεις του προοπτικές δεν προχωρούν πέρα από την «δημοκρατικοποίηση» της Ισπανίας. Αυτή του η τοποθέτηση κέρδισε την εκτίμηση του αστικού τύπου της δύσης με αποτέλεσμα την υπερβολική προβολή του στην Ευρώπη, κάτι που ήταν έξω από κάθε αναλογία με την επιρροή του μέσα στην Ισπανία. Δεν κέρδισε όμως την εργατική τάξη της χώρας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΣΤΗΝ 7η ΣΕΛΙΔΑ

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ

Το παραδοσιακό δαιμόνιο του Ελληνοκύπριου επιχειρηματία, έστησε ανυπόχωρητο οδόφραγμα αντιστάσεως και έσωσε την Κύπρο από σίγουρη καταστροφή.

Αυτά είπε ο πρόεδρος του Κυπριακού Εμποροβιομηχανικού Επιμελητίου κ. Μ. Σαββίδης στο συνέδριο των Ελλήνων εμποροβιομηχάνων.

Ευτυχώς, γιατί χωρίς το οδόφραγμα της οικονομικής ολιγαρχίας το σωσμένο κεφάλαιο δεν θα βρισκόταν ασφαλισμένο στις ξένες τράπεζες, άλλα εκτεθειμένο στις τρύπιες τσέπες της φτωχολογιάς, των εργατών, και των προσφύγων.

Πραγματικά δαιμόνιοι οι Κύπριοι κεφαλαιοκράτες αφού με τα άτοκα δάνεια της Κυβέρνησης, τα νομοσχέδια για το τιμαριθμικό, και τους κώδικες βιομηχανικών σχέσεων, κατάφεραν να πολλαπλασιάσουν τα κέρδη τους και να στήσουν πανίσχυρα οδόφραγματα από Ρόλος—Ρόλος και Μερσεντές ενάντια στο θιστικό επίπεδο των εργαζομένων αφήνοντας ανοικτές τρεις δρόμους στις πολυεθνικές εταιρείες και στα νατορικά τανκς.

Υποκλινόμαστε μπροστά στην θρασύτητα.

Η ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΤΟΥΒΛΩΝ ΚΑΙ Η ΤΙΜΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΩΝ

Στην Κύπρο όλα πάνε μια χαρά. Τόσο η εργοδοτική, όσο και η εργατική τάξη, επιδεικνύοντας ψηλό αίσθημα υπευθυνότητας, μπροστά στην τραγωδία που επεσώρευσαν στο νησί μας οι θάρθαρες ορδές του Τουρκικού αττίλα, συνεργάζονται αρμονικά για την ανοικοδόμηση και την οικονομική ανάπτυξη της χώρας.

Όλοι μαζί λοιπόν εργοδότες, εργάτες και κράτος υπογράψαμε ένα κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων για να προστατέψουμε την ιερή αυτή συνεργασία από ξενοκίνητους εξτρεμιστές που, αγνοώντας όσα επιτάσσει το εθνικό χρέος, επι-

μένουν ξεροκέφαλα ότι δήθεν στην Κύπρο υπάρχει μεγάλη εκμετάλλευση κι ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να αγωνιστούν για το ανέβασμα του θιστικού τους επιπέδου.

Αν λοιπόν τα οικοδομικά τούβλα πωλούνται κατά χιλιάδα 10 και 20 λίρες πιο ακριβά από όσα καθορίζει το αγορανομικό διάταγμα, κι αν αυτό έχει επιπτώσεις στο κόστος οικοδομών, στις τιμές των διαμερισμάτων, στα ενοίκια και στην προσπάθεια των προσφύγων για αυτοστέγαση, είναι μια άλλη ιστορία. Δεν σημαίνει καθόλου ότι η τιμιότητα των εμποροβιομηχάνων έχει οποιαδήποτε σχέση με την τιμή των τούβλων. Απόδειξη είναι το γεγονός ότι ενώ η τιμή των τούβλων έχει την δυνατότητα να ανεβαίνει με γεωμετρική πρόοδο, η τιμιότητα των εκμεταλλευτών παραμένει σταθερή από καταβολής κόσμου.

ΜΙΑ ΑΠΟΡΙΑ

Αντιγράφω απόσπασμα από πρόσφατη ομιλία του Γ.Γ. του ΑΚΕΛ κ. Ε. Παπαϊωάννου στην Αγία Νάπα:

«Θ' αδικούσαμε κατάφορα τους εργαζόμενους αν δεν τονίζαμε πως είναι κυρίως χάρη στις μεγάλες θυσίες που έκαμα χάρη στην εργατικότητα και φιλοπονία τους, που πραγματοποιήθηκε αυτή η ανάκαμψη. (Σ.Σ. η οικονομική)».

«Το μερίδιο όμως των εργαζομένων μέσα σε αυτή την περίοδο έγινε ακόμη πιο μικρό σε σύγκριση με την προπραξικοπηματική περίοδο. Η κατανομή και ανακατανομή του εθνικού εισοδήματος, έγινε ακόμη πιο άδικη σε βάρος των εργαζομένων. Κι αυτό γιατί μέσα σε αυτή την περίοδο τα μεροκάματα και οι μισθοί σημείωσαν μείωση ενώ ταυτόχρονα αυξήθηκαν οι τιμές ειδών πρώτης ανάγκης και τα ενοίκια».

«Κι ενώ το θιστικό επίπεδο των εργαζομένων σημείωσε πολύ σημαντική πτώση μέσα σε αυτή την περίοδο τα κέρδη πολλών επιχειρήσεων από την άλλη σημείωσαν μεγάλη άνοδο. Και παρουσιάζεται μια σκανδαλώδης προκλητική κατάσταση. Να έχουμε από τη μία δεκά-

δες χιλιάδες πρόσφυγες να ζούν κάτω από αντίσκηνα, παράγκες και ακατάλληλα υποστατικά, πολλοί να στερούνται ακόμα και στοιχειωδών μέσων διαβίωσης και από την άλλη μια κάστα ανθρώπων να ζούν μέσα στη χλιδή και να θησαυρίζουν από την εκμετάλλευση των συνανθρώπων τους».

Καλά. Κι ο Κώδικας Βιομηχανικών σχέσεων;

ΚΑΙ ΕΝΑ ΕΡΩΤΗΜΑ

Θα ξανάρθει ο Κλίφφορντ ή δεν θα ξανάρθει ο Κλίφφορντ; Ιδού τα ερωτήματα.

Η «ΣΗΜΕΡΙΝΗ» θρήκε την απάντηση. Ο Κλίφφορντ θα ξανάρθει με ένα άσπρο περιστέρι στα χέρια του (ίσως αυτό της «ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ»), και με μια λήκη στο άλλο, αλλά πρώτα πρέπει να κλείσουμε το στόμα της αριστερής ηγεσίας, για να πάψει επιτέλους, η εξάλλη αντιαμερικανική συνθηματολογία, η αναμόχλευση των παθών, ο διασυρμός των δυτικών διπλωματών, η ναρκοθέτηση της πορείας προς την δύση.

Κι όλα τότε θάνα άμορφα, θάρθει ο Κλίφφορντ; Θα ξανάρθει ο Κλίφφορντ κι ύστερα θα φορτώσουμε την Κύπρο σε ένα καράβι (ωτι ευτυχία) και θα την μεταφέρουμε στην Ισλαμική δίπλα στο Πουέρτο-ΡΙκό. Κι αν δεν μπορεί να γίνει αυτό θα φορτώσουμε σε ένα καράβι πυραύλους made in U.S.A. Φάντρως και δολάρια και θα τα φέρουμε εδώ για να μας προστατέψουν πρώτα από τον θάνατο αττίλα κι ύστερα από τον τρομοκρατή Κάρλος, και τέλος για να εμποδίσουμε το P.L.O. να απαγάγει την απίτητη Κύπρο και να την μεταφέρει αεροπορικά στο Λίβανο. (Παρακαλώ τον κ. Αλ. Κωνσταντινίδη να με συγχωρέσει για την απλοϊκότητα και το χαμηλό επίπεδο των κειμένων μου), γνωρίζω όμως καλά ότι η Κύπρος είναι πολύ μικρή για να χωρέσει δυο σοβαρούς αναλυτές ή δυο εφημερίδες επιπέδου, έτσι περιορίζομαι στο ρόλο του δεύτερου).

— ΤΟ ΚΑΡΦΙ

ΕΚΦΡΑΣΗ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΤΑΣΟΥ

Η ομιλία του κ. Παπαδόπουλου σε συνεστίαση του ΠΑΔΗΚ είναι αρκετά ένδεικτική για την περίοδο που διανύουμε σήμερα. Όλα τα αγωνιστικά στοιχεία υπήρχαν: το αναπόφευκτο της αποτυχίας των συνομιλιών, η ανάγκη για μακροχρόνιο, η πολιτική της Δύσης κλπ. κλπ. Ήταν περισσότερο από μια απλή ενημέρωση από τον έλληνοκύπριο συνομιλητή στις ένδοκυπριακές, μια πολιτική θέση που ανεβάζει τις μετοχές του Τάσου στη διαμάχη για την ηγεσία της Δεξιάς. Ίσως όχι σαν μια αυτόδυναμη οντότητα αλλά σαν ένας συμβιβασμός. Την ίδια στιγμή το ΠΑΔΗΚ διακλαδώνεται μέσα στην κρατική μηχανή ενώ στο ΔΗ.ΚΟ. οι διάφορες τάσεις του τραβούν ή κάθε μια το δικό της δρόμο. Ο ΔΗ.ΣΥ. δεν μπορεί ακόμα να αναμετρηθεί με την άριστερά. Οι μετοχές του Τάσου σίγουρα ανεβαίνουν. Έστω και για μια σύντομη ανάλαμπη. Η Δεξιά προσπαθεί να συσπειρωθεί και να χτυπήσει. Οι έρευνες στο Παλαιχώρι δεν είναι παρά τα πρώτα κρούσματα.

ΕΣΣΔ ΚΑΙ ΕΥΡΩΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Η συγκάλυψη της ρήξης μεταξύ του ΚΚΣΕ και των Κ.Κ. της δυτικής Ευρώπης γίνεται ολοένα και πιο δύσκολη. Η επίθεση των «Νέων Καιρών» της Μόσχας έναντι του Σαντιάγο Καρίγιο και η τοποθέτηση των Κ.Κ. της Ιταλίας και της Γαλλίας δείχνουν από τη μία τη δυσάρεσκια της Μόσχας για την άρνηση των Ευρωκομμουνιστών να δεχτούν την καθοδήγησή τους και από την άλλη την εθνικιστική σκοπιά από την οποία βλέπουν οι τελευταίοι την πορεία του εργατικού κινήματος. Το πρόβλημα όμως δεν είναι αν το κίνημα καθωδηγείται από μια χώρα ή αν η κάθε χώρα αντιμετωπίζει μόνη της το θέμα. Είναι πρόβλημα συντονισμού μέσα από διεξοδική και ειλικρινή συζήτηση με βάση την ισότητα. Μόνο μέσα από τέτοια συζήτηση μπορεί να καθωριστεί και να μπει αποτέλεσμα στη πράξη ή γραμμή του εργατικού κινήματος. Πέρα όμως από το γεγονός ότι διαφωνούμε με την συγκεκριμένη τοποθέτηση των ευρωκομμουνιστών όπως και με την επίθεση της Σοβιετικής Ένωσης πιστεύουμε πως η όλη συζήτηση θα προσφέρει την ευκαιρία για προβληματισμό και συνειδητοποίηση της πραγματικότητας για το θέμα.

Ο ΚΛΙΦΦΟΡΝΤ...

Ο Κλίφφορντ ετοιμάζεται για νέα περιοδεία για το κυπριακό. Μια νέα άπατη σε βάρος του Κυπριακού προετοιμάζεται με τόση κυνικότητα που αφήνει εκπληκτο τον κάθε Κύπριο. Νέες προσπάθειες για νέες υποχωρήσεις «για να μη φανούμε αδιάλλακτοι στην παγκόσμια κοινή γνώμη»... Και όμως. Η «παγκόσμια κοινή γνώμη» μπορεί να αξιοποιηθεί μόνο με τη δική μας σταθερή τοποθέτηση και άγωνα αρχών.

...ΚΑΙ Ο ΜΠΡΑΝΤ

Η Γερμανική Σοσιαλδημοκρατία είναι υπεύθυνη για τον εξοπλισμό του Τουρκικού στρατού εκ μέρους των ΗΠΑ όταν οι τελευταίες αναγκάστηκαν να «επιβάλουν» το εμπάργκο. Η Γερμανική Σοσιαλδημοκρατία είναι υπεύθυνη για τον εξοπλισμό και την εκπαίδευση της Τουρκικής αστυνομίας για να χτυπήσει τους Τούρκους εργάτες. Συμπέρασμα: η Γερμανική Σοσιαλδημοκρατία δεν πρόκειται να βοηθήσει στη λύση του Κυπριακού παρά μόνο για το καλό των ιμπεριαλιστών. Υπήρξε η αταπάτη Κάρτερ. Άς μην αφήσουμε να υπάρξει και η αταπάτη Μπράντ.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗΝ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Δύσκολο για την άρχουσα τάξη να ξεπεράσει όμαλά το αδιέξοδο

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ που έγιναν στις 5 του περασμένου Ιουνίου στην Τουρκία ήταν στην ουσία μια διαμάχη ανάμεσα σε ένα κομμάτι της Τουρκικής άρχουσας τάξης που επιμένει να μένει προσκολλημένο στις παλιές και αναχρονιστικές κοινωνικοπολιτικές δομές και σε ένα άλλο τμήμα της που θέλει να δοκιμάσει να εκμοντερνήσει τον σημερινό αστικό χαρακτήρα της Τουρκικής κοινωνίας για να τον προσαρμόσει στα μέτρα του Δυτικού - ευρωπαϊκού Σοσιαλδημοκρατικού μοντέλλου.

Η διαμόρφωση των δύο αυτών τάσεων μέσα στους κόλπους της Τουρκικής κεφαλαιοκρατίας καθώρισε και την συγκεκριμένη προεκλογική τακτική που ακολούθησαν όλες οι υπόλοιπες πολιτικές

και οι εξτρεμιστές της δεξιάς κλιμάκωσαν στην διάρκεια της προεκλογικής περιόδου την φασιστική δια για να προκαλέσουν την άμυνα των άριστερων δυνάμεων και να δημιουργήσουν ένα τεχνητό

παραχωρήσεις.

Μέσα σε αυτά τα δεδομένα ο αρχηγός του Λαϊκού Δημοκρατικού κόμματος διάνυσε την προεκλογική περίοδο χρησιμοποιώντας κατά κόρον κάτι που τον συνέφερε. Τους κανόνες της διπλωματίας που υπονοούν πολλά χωρίς να δεσμεύουν σε τίποτα.

Στον τομέα της εσωτερικής πολιτικής προσπάθησε να ξεσφαλίζει από το άριστερά την μάξιμουμ δυνατή υποστήριξη χωρίς να σοκάρει το τμήμα κείνο της άρχουσας τάξης που τον υποστήριζε.

Αφηνε να φαίνεται ότι η-

δυνάμεις που συνθέτουν ολοκληρωτό φάσμα της Τουρκικής πολιτικής πραγματικότητας το οποίο ξεκινά από την εξτρεμιστική δεξιά και καταλήγει στο προοδευτικό άριστερό κίνημα.

Όλες οι προεκλογικές συγκρούσεις που ξεκινούσαν από αυτή την αντίθεση συντελέστηκαν κάτω από την άγρυπνη παρακολούθηση μιας ξενοκίνητης στρατιωτικής κλίμακας — όργανο του Αμερικανικού ιμπεριαλισμού που κρατά γερά στα χέρια της την δυνατότητα του απόλυτου ελέγχου πάνω στις πολιτικές εξελίξεις την οποία εξασφάλισε με την επέμβαση του στρατού το 1971 όποτε επεδίηθη και σταθεροποιήθηκε ένα είδος κοινοβουλευτικής δικτατορίας στην Τουρκία.

Το φάσμα των κινδύνων που διαγράφονταν από την πλευρά των στρατιωτικών και απειλούσαν άμεσα την κοινοβουλευτική υπόσταση της κατ'επίφαση Τουρκικής Δημοκρατίας υπήρξε ένας δεύτερος κύριος παράγοντας που αναμφίβολα επηρέασε την προεκλογική μάχη και υποχρέωσε τις διάφορες πολιτικές δυνάμεις να προσαρμόσουν την πρακτική τους σε αυτό το δεδομένο.

Μέσα σε αυτές τις συνθή-

κλμα εμφύλιο πόλεμο, πράγμα που θάδινε την πρόφαση και θάνοιγε το δρόμο για να κινηθούν τα τάνκς των στρατηγών και να επιβάλουν σκόνη μια μιάς ύψιστης εθνικής ανάγκης μια ανοιχτή στρατιωτική δικτατορία.

Η δια αυτή αποτελούσε για τους στρατηγούς ένα μέγεθος αναμμένο πράσινο φως, που τους επέτρεπε να τονίζουν την παρουσία τους, να ασκούν σιωπηλά αλλά σταθερά αποτελεσματικό έλεγχο πάνω στις εξελίξεις, και να φράσσον μια πιθανή πορεία για πιο ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις προς την οποία θα αποκλείσει το ενδεχόμενο να κινηθεί ο Έτζιβετ κάτω από την πίεση των άριστερων δυνάμεων που τον υποστηρίζουν.

Η ίδια αυτή δια δημιουργούσε και το υπόβαθρο του προεκλογικού αγώνα του Ντεμιρέλ ο οποίος προσπάθησε να φοβίσει και να συγκεντρώσει μαζί του την άρχουσα τάξη προβάλλοντας τον κομμουνιστικό κίνδυνο σαν μια σοβαρή απειλή που ξεκινούσε από τον Έτζιβετ ο οποίος συγκέντρωε την υποστήριξη του μεγαλύτερου ποσοστού των άριστερά τοποθετημένων μαζών προς τις οποίες ήταν γιαυτό υποχρεωμένος να κάνει επικίνδυνες για το τουρκικό κατεστημένο

ταν διατεθειμένος να ακολουθήσει μια λιγότερο καταπιεστική πολιτική απέναντι στο τουρκικό εργατικό κίνημα χωρίς να δεσμεύεται με υποσχέσεις προς τα άριστερά που θα μπορούσαν να ταρακουνήσουν τα λιμνασμένα νερά του σάπισου τουρκικού στρατιωτικοφασιστικού κατεστημένου.

Στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής παρουσιαζόταν σαν ο άνθρωπος που θάνοιγε τον δρόμο προς τις Δυτικοευρωπαϊκές αγορές και θα σύναπτε με την ΕΟΚ τέσ σχέσεις εκτείνες που θα πρόσφεραν στο Τουρκικό και το δυτικοευρωπαϊκό μονοπωλιακό κεφάλαιο μια δυνατότητα πιο αποδοτικής συνεκμετάλλευσης του τουρκικού λαού και των πλουτοπαραγωγικών του πόρων. Δεν αποκάλυπτε όμως εντελώς ανοιχτά στους κεφαλαιοκράτες τα πρακτικά μέτρα που ήταν διατεθειμένος να πάρει για να διαδίδει προς αυτή την κατεύθυνση.

Όλα δέ αυτά δείχνουν καθαρά ότι ο Έτζιβετ δοκίμασε να προσαρμόσει την πρακτική του μέσα σε ένα πλαίσιο του οποίου τα όρια καθορίζονταν από την φασιστική δια και τον ξενοκίνητο τουρκικό στρατιωτικό μηχανισμό.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΣΤΗΝ 7η ΣΕΛΙΔΑ

Κλείνουν σε λίγο τρία χρόνια από το πραξικόπημα—είσβολη και όλη αυτή η περίοδος σήμαινε για την πλειοψηφία του λαού μας, έξευτελισμό και στέρηση.

Η άνατολη των οικονομικών δεδομένων με την τραγωδία έβγαζε μπροστά στο λαό το πρόβλημα της άνασφάλειας της σπαράλισσας οικονομίας.

Οι θέσεις που έμεινε τότε και τώρα υποστηρίζουμε είναι πώς η στράτευση των υπαρχόντων οικονομικών πόρων, η σχεδιοποίηση της οικονομίας με έλεγχο εργαζομένων και κράτους και κρατικοποίηση των βασικών μονοπωλίων θάπρεπε να γίνει η γενική κατεύθυνση μέσα στην οποία έπρεπε να κινηθούμε για να πετύχει η ανάκαμψη της οικονομίας του τόπου.

Βέβαια ακολουθήθηκε άλλος δρόμος. 'Ο δρόμος που πρότεινε η οικονομική ολιγαρχία για χάριν των συμφερόντων της με την συμπαράσταση και στη βάση της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης άφου κύρια φροντίδα της τελευταίας ήταν να διατηρήσει την καπιταλιστική δομή της οικονομίας με κάθε τρόπο. Γι' αυτό οι μισθοί πείνας με την τρομακτική μείωση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων έγιναν πραγματικότητα.

Στο όνομα δηλαδή της άνασφάλειας της σπαράλισσας οικονομίας κλήθηκε και εξαναγκάστηκε η εργατική τάξη σε πρωτοφανείς υποχωρήσεις. 'Από τα μεροκάματα πείνας μέχρι την απόλυση με τον γνωστό θεσμό των πληγισμών εταιριών.

Από την άλλη πλευρά η οικονομική ολιγαρχία και οι καπιταλιστές γενικά κατά από το σύνθημα «επαναδραστηριοποίηση» που πρόσβαλλε η Κυβέρνηση και που σήμαινε δημιουργία κινήτρων για το ιδιωτικό κεφάλαιο με έγγυμνα δάνεια, συναλλαγματική άμνηστία και γενικά κάθε είδος κρατικό παρεμβατισμό προς όφελος των κεφαλαιοκρατών, προχωρούσαν στην απόκομιση υπερκερδών και στην συσσώρευση κεφαλαίου.

Η ΑΝΑΚΑΜΨΗ

Η Κυβέρνηση πίστευε πως αυτά τα κέρδη αποτελούν ά-παράτητο κίνητρο για την άνακαμψη. Και ποιά η σημασία; Έκείνο που έγινε είναι ότι οι επενδύσεις περιορίστηκαν σε τομείς γρήγορου κέρδους (παράδειγμα οι βιομηχανίες ένδυσης και υπόδησης με το φτηνό εργατικό δυναμικό) κέρδους που τείνει να καταλήγει στα άσφαλισμένα ευρωπαϊκά τράπεζες.

Αυτός είναι και ο μύθος του οικονομικού θαύματος που εκθείαζε: καθημερινά κυβερνηση και κεφαλαιοκρατία και που βασίζεται πάνω στους μισθούς πείνας από τη μία και τον κρατικό παρεμβατισμό από την άλλη.

Για μας οποιαδήποτε κρατική επιχορήγηση ή εργατική υποχώρηση είναι άδικη και χωρίς έπιδραση κράτους και εργαζομένων στον έλεγχο της παραγωγής στην επιχείρηση που συνέβαιναν.

Για το εργατικό κίνημα σκόλησε πολλές στέρησης ή πολιτική αυτή της άνακαμψης που έφαρμάσσεται μέσα από μια σειρά άντεργατικά μέτρα που θεσπίστηκαν για εξυπηρέτηση της οικονομικής ολιγαρχίας.

ΡΟΛΟΣ ΣΥΝΤΕΧΝΙΩΝ

Η καπιταλιστική τάξη στο οίκο του Εξουσιασμού των εργαζομένων που άπο δούλε δεν βρήκε μόνο συμμάχους την κυβέρνηση που ή άστική οικονομία. θεωρία της έπιβάλλει μια εργατική πολιτική άποδοχής τέτοιων θεσμών που διακινούν την καπιταλιστική εκμετάλλευση, δεν έβουηρήθηκε άκομα μόνο άπο το νομοθετικό σώμα που στην πλειοψηφία άποτελούν άπο έκπρωτους πού μεγάλο κεφαλαίο άλλα θεοθήκη, χωρίς να της δημιουργηθούν προβλήματα, και άπο την στάση των συνδικαλιστικών όργανώσεων.

Ο ΚΩΔΙΚΑΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Νέα δεσμά για την εργατική τάξη

ποχώρησης με προοπτική να εξασφαλίσει τη σταθερή οικονομική εκμετάλλευση. Γι' αυτό ο άγώνας ενάντια στη λύση της ολιγαρχίας είναι άμεσος με τον άγώνα ενάντια στην εκμετάλλευση. Η συντηχιακή ήγηση άντιθετα μ' αυτό, με την πολιτική που ακολουθεί έπιτρέπει στους καπιταλιστές να διακινούν την εκμετάλλευσή τους και τους εργάτες να δέχονται παθητικά την καταλήστευσή τους.

Οι εργάτες άραβήθηκαν εύκολη λεία στα χέρια των εργοδοτών και όλη αυτή η περίοδος όχι μόνο δεν σήμαινε τερματισμό των διεκδικητικών άγώνων τους άλλα και χάσιμο ήδη κατακτημένων δικαιωμάτων.

Η συντηχιακή ήγηση άνικανή να δει όποιοδήποτε επαναστατικές προοπτικές που με μια άνάλογη ταχτική θα μεθοδεύονταν οι άγώνες των εργατών και θα έπείθονταν ριζικές άλλαγές, προσπαθεί να βρει λύσεις μέσα στα πλαίσια της πολιτικής της για «τακτική ύφεση», πράγμα που την άναγκάζει να προχωρά όστις γνωστές υποχωρήσεις.

Οι εκπρόσωποι του κεφαλαίου ένοιωσαν στο παρελθόν την άνάγκη να ευχαριστήσουν τους συντηχιακούς ήγέτες γι' αυτή τους την πολιτική, οι έφημερίδες δέ της οικονομικής ολιγαρχίας έβησαν την άνακαμψη, άπευθύνονταν και την άνακαμψη της «οικονομικής άθωμης» οι εργαζόμενοι άρχισαν να απαιτούν αυτά που τους άνήκουν. Τα περιθώρια άνοχής της οικονομικής εξαθλίωσης τους άρχισαν να στενεύουν. Άντικειμενικά δημιουργήθηκαν οι προϋποθέσεις για ένα δικαιο άγώνα διεκδίκησης των χαμένων δικαιωμάτων που θα άναγκαζε την κεφαλαιοκρατική τάξη να κάμει τές άναγκαίες παραχωρήσεις.

Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΑΕΝ στην Άπόφαση του Κεντρικού Συμβουλίου της τον παρασμένο Γενάρη έλεγαν πώς: «Με την άνακαμψη της οικονομίας οι εργάτες θα απαιτήσουν αυτά που τους άνήκουν. Η εργατική τάξη ύστερα από την γενναϊόδηρη προσπάθεια της κατά την διάρκεια της κρίσης και άφου σήκωσε στους ώμους της, σχεδόν εξ ολοκλήρου, το βάρος των επιπτώσεων, θα διεκδικήσει τα χαμένα της δικαιώματα.

Οι έπιχειρηματίες θα προσπαθήσουν να διαφυλάξουν τα κέρδη τους. Η Κυβέρνηση σύμφωνα με την λογική της οικονομικής της πολιτικής, θα προσπαθήσει να διατηρήσει τα κίνητρα και θα έπιμείσει την άσθηση των μεροκαμάτων στο όνομα της συναγωγής.

Τεχνική ήγηση που θάπρεπε αυτή η στιγμή να πείσει ότι κέρια της πιν υπέρσπιση των συμφερόντων των εργατών, να μεθοδεύσει τον άγώνα τους μέχρι την τελευταία συνέπεια, όπλίζοντάς τους με κάθε τρόπο στην άντιπαράθεση με τους κεφαλαιοκράτες, άντίθετα, προσέλασαν οι συνδικαλιστές ήγέτες ά-

ΟΙ ΣΩΤΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

Και όσμερα όρισκάστε άκριθώς σ' αυτή την πραγματικότητα που σωστά πρόβλεψε η ΕΑΕΝ. Με την άνακαμψη και το «οικονομικό θαύμα» οι εργαζόμενοι άρχισαν να απαιτούν αυτά που τους άνήκουν. Τα περιθώρια άνοχής της οικονομικής εξαθλίωσης τους άρχισαν να στενεύουν. Άντικειμενικά δημιουργήθηκαν οι προϋποθέσεις για ένα δικαιο άγώνα διεκδίκησης των χαμένων δικαιωμάτων που θα άναγκαζε την κεφαλαιοκρατική τάξη να κάμει τές άναγκαίες παραχωρήσεις.

Η Σ. Ν. ΕΑΕΝ θα δει τές έπιχειρηματίες άντιδράσεις των εργαζομένων σαν τη δικαιολογημένη διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους και όχι σαν διατάραξη της «εργατικής και βιομηχανικής ειρήνης».

Αυτό ύσασιατικά έγινε με-

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΦΙΛΟΔΟΞΙΕΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

«Επ' ευκαιρία, θεωρώ καθήκον μου να συγχαρώ θερμώς τόνον την Όμοσπονδία Έργοδοτών Κύπρου όσον και τός δύο κυριότερές εργατικές όμοσπονδίας της Νήσου, Π.Ε.Ο. και Σ.Ε.Κ., οι όποιες άφύρνευαν είς τό ύψος των περιστάσεων συμπεριφέρθησαν κατά τρόπον όχι μόνον προάγοντα τό στενά τακτικά συμφέροντά των άλλα και έξυπηρετούντα τό δημόσιον συμφέρον, προσάινονσαι είς σημαντικές υποχωρήσεις διά να καταστή τό Κώδικς Βιομηχανικών Σχέσεων πραγματικότητα».

Δέν θα ήτο υπέρβολη έν έλεγον ότι τόνον τό Κώδικς όσον και ή ύπεύθυνος στάσεις του εργοδοτικού κόσμου και των συνδικατών δύνανται να άποτελέσουν παράδειγμα προς μίμηση υπό άλλων περιστάσεων άνεπτυγμένων βιομηχανικών χωρών άπο την Κύπρο και ότι τό Κώδικς δύνανται να άποτελέση έν των πλέον σημαντικών έγγραφών του Διεθνούς Γραφείου Έργασίας προς καθόδηγαν των χωρών-μελών του είς τον τομέα των εργατικών σχέσεων».

(Άπό τό δήλωμα του κ. Μάρκου Σπανού άμέσως μετά την ύπογραφή του Κώδικα)

την πρόσφατη ύπογραφή του Κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων που άφύρνευαν τούς εργαζόμενους άκάλυπτους μπροστά στους εργοδότες και άποτελεί ένα άπο τό μεγάλο χτυπήματα που δέχτηκαν οι εργαζόμενοι, γιατί άκριθώς ο Κώδικας κατοχυρώνει τά δικαιώματα των εργοδοτών πάνω στους εργάτες ένδ άπο την άλλη άνακαμψή τους.

Είνα γι' αυτό που πιστεύουμε πώς ο Κώδικας άναπόφευκτα δέν θα μπορεί να λειτουργήσει και θα παραδισαίται άφου όρίσκαται σε άντίθεση με αυτή την πορεία.

Πέρα άπο τές όποιοδήποτε διαδοχάσεις των μερών που συμφώνησαν τό Κώδικα ότι λόγο «δημοσίον και έθνικόν συμφέροντος» τον έπιβάλλουν και ότι όγάνει μέσα άπό τη «διαλεκτική» δράση τους, έμεις είμαστε άντίθετοι μ' αυτή την άποψη γι' αυτό θα άγωνιστούμε για να προβληθούν δικαιώθουν οι άπαιτήσεις των εργαζομένων που τείνουν με τον κώδικα να στρωματούν με γραιοκρατικό τρόπο στη μη έκανοποίηση τους.

Άκόμα οι δεσμεύσεις αυτές άναλήφθηκαν άπο μέρος της εργατικής τάξης, χωρίς να ρωτηθούν οι ίδιοι οι εργάτες. Αυτό δείχνει τον γραφειοκρατικό τρόπο με τον όποιο λαμβάνονται οι άποφάσεις μέσα στις συνετήσεις. Οι εργάτες δέν ρωτήθηκαν για τίποτα ένδ οι πιδ πολλοί άγνωστον σε μεγάλο βαθμό τές πρόνοιες του κώδικα. Γι' αυτό τό ένα μεγάλο καθήκον που έπιβάλλεται είναι η ύπεύθυνη στάσεις του εργοδοτικού κόσμου και των συνδικατών δύνανται να άποτελέσουν παράδειγμα προς μίμηση υπό άλλων περιστάσεων άνεπτυγμένων βιομηχανικών χωρών άπο την Κύπρο και ότι τό Κώδικς δύνανται να άποτελέση έν των πλέον σημαντικών έγγραφών του Διεθνούς Γραφείου Έργασίας προς καθόδηγαν των χωρών-μελών του είς τον τομέα των εργατικών σχέσεων».

Ο Β.Γ.Γ. της ΠΕΟ κ. Οίγκλκνς άπαντά σε έρωτήσεις της 'έκφρασης' για τον βιομηχανικό Κώδικα

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιά κατά τη γνώμη σας άναγκαιότητα έπέβαλε την ύπογραφή του Κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων άπο τό Συνδικάτο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Σχετικά με την ύπογραφή του Κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων και γι' άπαντηθή η πιδ πάνω έρώτηση προβάλουν διάφορα βασικά έρωτήματα:

ΠΡΩΤΟ: Χρειάζονται, σαν θέμα άρχης, ρύθμιση οι εργατικές σχέσεις σε όποιοδήποτε λίγο — πολύ άνεπτυγμένη κοινωνία ή όχι; Η άπάντηση της ΠΕΟ σ' αυτό τό έρώτημα είναι άνεπιφύλακτα θετική. Δέν είναι δυνατό αυτό τό κεφαλαϊώδες θέμα για κάθε άνεπτυγμένη κοινωνία να μη ρυθμίζεται άπο όρισμένους κανόνες. Η ΠΕΟ φυσικά τάσεται τάσεται ύπερ της προοδευτικής ρύθμισης των εργατικών σχέσεων.

ΔΕΥΤΕΡΟ: Πώς πρέπει να ρυθμίζονται οι εργατικές σχέσεις — διά νόμου ή έπι έθελοντικής θέσης;

Στς συνθήκες του καπιταλισμού ή νομοθετική ρύθμιση των εργατικών σχέσεων, κατά την άποψη της ΠΕΟ, έγκυμει κινδύνους για την εργατική τάξη. Ως εκ τούτου, η ΠΕΟ σαν θέμα άρχης, τάσεται ύπερ της ρύθμισης που να στηρίζεται έπι έθελοντικής θέσης. Τέτοια ρύθμιση άντιπροσωπεύει ο Κώδικας Βιομηχανικών Σχέσεων, που ύπεγράφη στις 25.4.77. Κατά την έκτίμηση της ΠΕΟ ή ρύθμιση των εργατικών σχέσεων μέσω του Κώδικα είναι άποτελεσματική ώριμότητα, της ύπευθύντης, άλλα και της ίσχύος που χαρακτηρίζουν τό Συνδικαλιστικό Κίνημα της Κύπρου.

ΤΡΙΤΟ: 'Ο Κώδικας άποτελεί την πρώτη μορφή ή τη πρώτη προσπάθεια ρύθμισης των εργατικών σχέσεων στη Κύπρο; Άσφαλώς όχι. 'Ο Κώδικας διαδέχθηκε τη 'Βασική Συμφωνία', που ύπεγράφη τό 1962 κι έλειτούργησε με άρκεστή έπιτυχία μέχρι τώρα. Το περιεχόμενο 'Βασικής Συμφωνίας' στηρίχτηκε στην έμπειρία των εργατικών σχέσεων άπο της ίδρυσης της ΠΕΟ και γενικά του Συνδικαλιστικού Κινήματος. Στη 'Βασική Συμφωνία' και κατοπινά στο Κώδικα άπεικονίσθη ο ύπεύθυνος και θετικός ρόλος που διεραμάτιζε και διαδραματίζει ή ΠΕΟ και τό Συνδικαλιστικό Κίνημα στις εργατικές σχέσεις και στην οικονομική άνάπτυξη της Κύπρου.

Η άντικατάσταση της 'Βασικής Συμφωνίας' άπο τό Κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων είναι άποτελεσματική ήδρυση έμπειρίας και της διαπίστωσης της άνάγκης άντικατάστασης της με ένα τελευταίο σύστημα μεθόδων και διαδικασιών ρύθμισης των εργατικών σχέσεων. Ένα τέτοιο σύστημα άντιπροσωπεύει ο Κώδικας, ό όποιος χωρίς να σημαίνει πώς

είναι τέλειος, άντίθετα έχει άδυναμίες, είναι τελευταίος της 'Βασικής Συμφωνίας'.

Αυτό είναι τό πρώτο σκέλος των λόγων που κατά τη γνώμη της ΠΕΟ ύπέβαλαν την άνάγκη ύπογραφής του Κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων.

Τό δεύτερο σοβαρό σκέλος είναι οι πολιτικές συνθήκες που διέχεται ή Κύπρος. Η ΠΕΟ θέτει ύπεράνω όλων τά πολιτικά συμφέροντα της Κύπρου, χωρίς καθόλου να άπολεί τά οικονομικά συμφέροντα της εργατικής τάξης. Τά τελευταία έξαρτούνται άπο τη γενικότερη πολιτική κατάσταση και ως εκ τούτου ύποτάσσονται στα εύρτερα πολιτικά συμφέροντα. Άλλα, δέ, τά πολιτικά συμφέροντα, κατά τη πεποίθηση της ΠΕΟ, έχουν προτεραιότητα έναντι των στενά οικονομικών συμφερόντων της εργατικής τάξης.

Αυτά είναι μερικά όφελήματα που προσφέρει ο Κώδικας στην εργατική τάξη. ΕΡΩΤΗΣΗ: Δεδομένου ότι σε άλλες καπιταλιστικές χώρες παρόμοιες προαόσεις τακτικής ύφεσης και ρύθμισης των εργατικών διαφορών άπο τό κράτος έχουν άποτύχει (π.χ. Άγγλία), πιστεύετε ότι ένας τέτοιος θεσμός μπορεί να άποδείχθω βιώσιμος για τη Κύπρο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η ΠΕΟ πιστεύει πως ένεργεί όρθά ύπο γράφοντας τό Κώδικα. Ένεργούμε διαλεκτικά, έχοντας σαν βάση τές συγκεκριμένες κυ-
 ● ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΕΚΔΟΣΗ τί περιλαμβάνει ο Κώδικας
 Συμβουλευθείτε άπο εργάτες και οι θέσεις άλλων όργανώσεων πάνω στον Κώδικα

πριακές συνθήκες και τές άνάγκες του άγώνα μας. Έμεις δέν είμαστε άπαισιόδοχοι για τές προοπτικές έπιτυχίας του Κώδικα. Άλλωστε σε πολύ μεγάλο βαθμό, ο Κώδικας έπισημοποιεί και κωδικοποιεί τη πρακτική των εργατικών σχέσεων, όπως άπό το άνεπτυχθέν και διεμορφωθέν άπο της ίδρυσης του Συνδικαλιστικού Κινήματος και ιδιαίτερα στη μετανεύρητητάς περίοδο. Η 'Ιδρυση', σχετικά έπιτυχής έφαρμογή της 'Βασικής Συμφωνίας', προσινίζει εύλογες προοπτικές για τό Κώδικα.

Η ΠΕΟ, συνεπώς με τές άρχες και έπιδιώξεις και προς τό συμφέρο του πολιτικού μας άγώνα ύπεγράφη τό Κώδικας. ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιά όφελήματα προκύπτουν για την εργατική τάξη της Κύπρου άπο τον Κώδικα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: 'Ο Κώδικας καθορίζει δικαιώματα και όχρεώσεις και για την εργατική, άλλα και για την εργο-δοτική τάξη. Και για νάναι ο Κώδικας άροδαία άποδεκτός δέν μπορείς να ήτο διαφορετικός.

'Ο Κώδικας άναγνωρίζει όρισμένα βασικά δικαιώματα στην εργατική τάξη, όπως τό δικαίωμα της έλεύθερης όργάνωσης των εργατών στες συνετήσεις της άρεσκείας των και τό δικαίωμα συμμετοχής σε

εύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις. Προνοείται έπίσης ή ύποχρέωση των εργοδοτών για πιστή έφαρμογή των συλλογικών συμβάσεων. Τό δικαίωμα της άπεργίας για έπιλυση διαφορών και για έρρηση έφαρμογής συλλογικής σύμβασης άπο εργοδότες κατοχυρώνεται στο Κώδικα. Προνοείται έπίσης διαδικασία έπιλυσης διαφορών δικαιωμάτων, όπως είναι ή έρρηγία των συμβάσεων, προσωπικά παράπονα κλπ. 'Όσον άφορά τές άπολύσεις κατοχυρώνεται ή ύποχρέωση των εργοδότη να δίνει προειδοποίηση δύο μηνών στη Συντηχία.

Αυτά είναι μερικά όφελήματα που προσφέρει ο Κώδικας στην εργατική τάξη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δεδομένου ότι σε άλλες καπιταλιστικές χώρες παρόμοιες προαόσεις τακτικής ύφεσης και ρύθμισης των εργατικών διαφορών άπο τό κράτος έχουν άποτύχει (π.χ. Άγγλία), πιστεύετε ότι ένας τέτοιος θεσμός μπορεί να άποδείχθω βιώσιμος για τη Κύπρο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η ΠΕΟ πιστεύει πως ένεργεί όρθά ύπο γράφοντας τό Κώδικα. Ένεργούμε διαλεκτικά, έχοντας σαν βάση τές συγκεκριμένες κυ-

πριακές συνθήκες και τές άνάγκες του άγώνα μας. Έμεις δέν είμαστε άπαισιόδοχοι για τές προοπτικές έπιτυχίας του Κώδικα. Άλλωστε σε πολύ μεγάλο βαθμό, ο Κώδικας έπισημοποιεί και κωδικοποιεί τη πρακτική των εργατικών σχέσεων, όπως άπό το άνεπτυχθέν και διεμορφωθέν άπο της ίδρυσης του Συνδικαλιστικού Κινήματος και ιδιαίτερα στη μετανεύρητητάς περίοδο. Η 'Ιδρυση', σχετικά έπιτυχής έφαρμογή της 'Βασικής Συμφωνίας', προσινίζει εύλογες προοπτικές για τό Κώδικα.

Η ΠΕΟ, συνεπώς με τές άρχες και έπιδιώξεις και προς τό συμφέρο του πολιτικού μας άγώνα ύπεγράφη τό Κώδικας. ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιά όφελήματα προκύπτουν για την εργατική τάξη της Κύπρου άπο τον Κώδικα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: 'Ο Κώδικας καθορίζει δικαιώματα και όχρεώσεις και για την εργατική, άλλα και για την εργο-δοτική τάξη. Και για νάναι ο Κώδικας άροδαία άποδεκτός δέν μπορείς να ήτο διαφορετικός.

'Ο Κώδικας άναγνωρίζει όρισμένα βασικά δικαιώματα στην εργατική τάξη, όπως τό δικαίωμα της έλεύθερης όργάνωσης των εργατών στες συνετήσεις της άρεσκείας των και τό δικαίωμα συμμετοχής σε

η εξέλιξη του εργατικού κινήματος και συγχρονα προβλήματα του σοσιαλισμού

Η ΠΡΩΤΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΜΕΡΟΣ Α'

Σ' αυτή τη σειρά άρθρων, που είναι μία συνέχεια της πορείας των προηγούμενων δημοσιεύσεών μας, θα ασχοληθούμε με την ιστορία του εργατικού κινήματος και της σοσιαλιστικής σκέψης, αρχίζοντας από το 1864, όταν έγινε το συνέδριο στο Λονδίνο, του Διεθνούς Συνδέσμου Εργατών. Αυτό θεωρείται σαν το πρώτο από τα πέντε συνέδρια της Πρώτης Διεθνούς. Θα κοιτάξουμε την ιστορία του εργατικού κινήματος και του σοσιαλισμού μέσω των διαφόρων Διεθνών που ιδρύθηκαν από τότε, συμπεριλαμβανομένης και της Τετάρτης Διεθνούς, για να φτάσουμε σε μία ανάλυση, ωριαμένων σύγχρονων προβλημάτων του σοσιαλισμού.

Γενικός μας σκοπός σ' αυτή την σειρά άρθρων είναι η πληροφόρηση του αναγνωστικού μας κοινού και για να υποκινήσουμε συζήτηση. Επίσης θα θέλαμε να δούμε μία συζήτηση των δικών μας Κυπριακών προβλημάτων να γίνεται μέσα από τα ευρύτερα πλαίσια που θα καθορίσουν τα άρθρα και οι μελέτες μας. Αυτός είναι ο απώτερος μας σκοπός.

Ας κοιτάξουμε λοιπόν πρώτα τις ιστορικές συνθήκες κάτω από τις οποίες γεννήθηκε η Π.Δ. Η Π.Δ. ήταν κληρονόμος μίας παλαιότερης παράδοσης που είχε φουντώσει και αποτύχει μέσα στον ίδιο χρόνο — 1848. Τότε έγινε στο Παρίσι η πρώτη προλεταριακή εξέγερση στην ιστορία και σχεδόν σε όλες τις χώρες της Ευρώπης, με την μία ή την άλλη μορφή, η εργατική τάξη διεδίκασε τα δικαιώματά της. Γι' αυτό, η παράδοση του Πroudhon, των Χάρτιστων και του Όουεν υπήρχε πολύ έντονη ανάμεσα στους αντιπροσώπους του πρώτου συνεδρίου, της Π.Δ. Επίσης, η απελευθέρωση της Ιταλίας σ' αυτή την περίοδο από τον Μουτσίνη και τον Γαριβάλδη δεν άφησε ανεπηρέαστους ορισμένους ηγέτες της διεθνούς Εργατικής τάξης, που έλαθαν μέρος στο συνέδριο αυτό. Εδώ βλέπουμε, ίσως για πρώτη φορά, το Εργατικό κίνημα να ταυτίζεται με εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες. Στο πρώτο συνέδριο της Π.Δ. οι Αγγλοι και Γάλλοι συνδικαλιστές πέρασαν ψηφίσματα υπέρ της απελευθέρωσης και της ανεξαρτη-

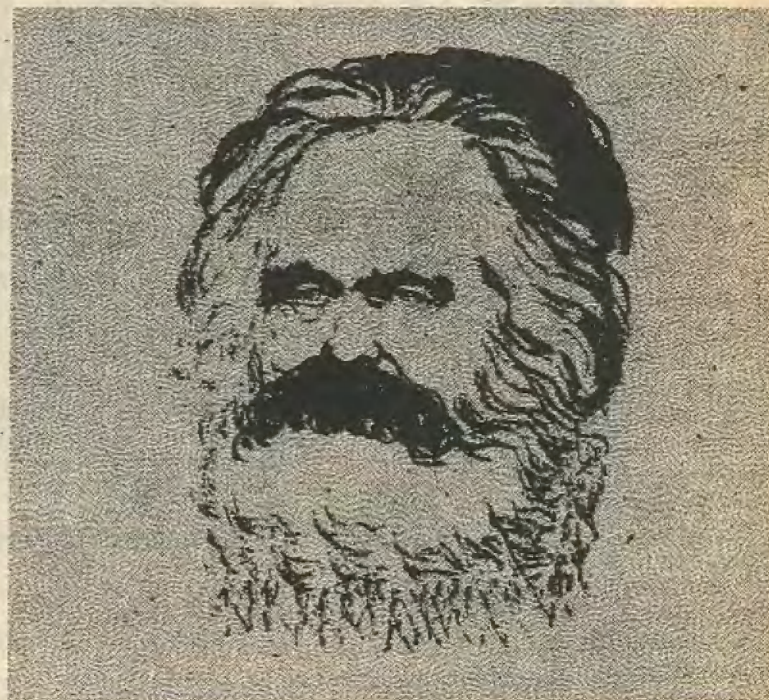
σίας της Πολωνίας (από τη Ρωσία).

Δέν έχουμε χρόνο, όμως, να δούμε οργανώσεις που δημιουργήθηκαν και έδρασαν μεταξύ 1848 και 1864 στο χώρο του Ευρωπαϊκού εργατικού κινήματος, σαν αποτέλεσμα των οικονομικών και πολιτικών αλλαγών της εποχής. Μόνο πρόχειρα θα τα καλύπτουμε σε μία τέτοια ιστορική αναδρομή. Μπορούμε όμως, και πρέπει, να δούμε την καταγωγή της Πρώτης Διεθνούς από τη συνδικαλιστική της πλευρά. Εδώ βλέπουμε πως η Π.Δ. προέκυψε άμεσα από μία σειρά απεργιών που έγιναν από Άγγλους εργάτες οικοδομών και των οργανώσεών τους, μεταξύ 1859 και 1862. Οι ηγέτες αυτών των καθάρων Εργατικών Οργανώσεων ήταν από τα ιδρυτικά μέλη της Διεθνούς, μαζί με Γάλλους συνδικαλιστές, με τους οποίους είχαν έρθει σε επαφή προηγουμένα, για να δημιουργήσουν το κίνημα που ήταν τότε υπέρ της απελευθέρωσης της Πολωνίας. Δηλαδή — και αυτό έχει σημασία, για τις συνθήκες κάτω από τις οποίες γεννήθηκε η Π.Δ. — η Π.Δ.

δηγήκε και γεννήθηκε μέσα από την αυθόρμητη δράση της Αγγλικής και Γαλλικής Εργατικής τάξης σ' αυτή την συγκεκριμένη ιστορική περίοδο. Βοηθήθηκε από δημοκράτες, ριζοσπάστες, διανοούμενους και άλλους ενδιαφερόμενους όπως τον Μάρξ, αλλά η βάση της βρίσκεται στην αυθόρμητη δράση της Αγγλο-Γαλλικής Εργατικής τάξης που έψαχνε τότε μόνη της να δημιουργήσει το διεθνές δημοκρατικό της κίνημα.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΞ

Όταν ιδρύθηκε η πρώτη Διεθνής, πολλοί την αγνόησαν και άλλοι ούτε καν την πρόσεξαν. Οι

πτυχθεί εφόσον κατάλαβε την ιστορική σημασία της.

**INTERNATIONAL
WORKING MEN'S ASSOCIATION,
CENTRAL COUNCIL, 18, GOWER STREET, LONDON, W.**

Μπλανκιστές και οι Λασαλλικοί στη Γερμανία, δέν της έδωσαν σημασία. Ο Μπακούνιν στην αρχή την αγνόησε αλλά μετά, με χαρακτηριστικό τρόπο, διείσδυσε μέσα της με μυστική οργάνωση.

Ο ίδιος ο Έγκελς θύμωσε πως ο Μάρξ σπαταλούσε το χρόνο του με τη Διεθνή και δέν τελείωνε το «Κεφάλαιο». Ο Μάρξ όμως είχε συλλάβει αμέσως τη σημασία του τί είχε γίνει και αυτό φαίνεται από τον τρόπο που έδρασε στην Π.Δ. Σύνταξε ο ίδιος το καταστατικό της και την εισηγητική ομιλία, έγινε μέλος του Γενικού Συμβουλίου και γενικά έπαιξε ένα πολύ δυναμικό ρόλο. Ωστόσο έδρασε από το παρασκήνιο (όπωςδήποτε στην αρχή), διότι, όπως έγραψε και μετά ο ίδιος, ένοιωσε αυτή την αυθόρμητη δύναμη της εργατικής τάξης. Ο Μάρξ δέν ίδρυσε την Π.Δ. αλλά την βοήθησε να ανα-

ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΤΑΣΕΙΣ

Ποιά τώρα ήταν τα διάφορα ρεύματα και ιδεολογίες που συσπείρονταν μέσα στην ίδια την Π.Δ.;

Υπήρχαν, όπως αναφέρθηκε, οι Γάλλοι οπαδοί του Πroudhon. Αυτοί αντιδρούσαν στις απόψεις που υποστήριζαν την καλύτερη ζωή των εργατών και αγροτών μέσω κοινοβουλευτικών μεταρρυθμίσεων. Ήθελαν να προστατέψουν τον τεχνίτη, και τον αγρότη από τον καπιταλισμό.

Ο Μπακούνιν που θεωρείται από ορισμένους σαν διάδοχος του Πroudhon ήταν ο αρχηγός του αναρχικού κινήματος που ο ίδιος ίδρυσε μετά το 1870. (Στην Π.Δ. μπήκε αργά και διώχθηκε το 1872 στο πέμπτο και τελευταίο συνέδριο της Π.Δ.). Οι τότε αναρχικοί υποστήριζαν τη ζωή του χωριού και παρούσαν μία αντιδιομηχανική απόρριψη

του μοντέρνου κόσμου.

Οι πλείστοι από τους Άγγλους και Γάλλους συνδικαλιστές στη Π.Δ. διεδίκασαν εργατικά δικαιώματα. Ανάμεσα στους Άγγλους υπήρχαν και πρώην Χαρτιστές επηρεασμένοι από τον Όουεν, που σκοπό είχαν την ενδυνάμωση των συντεχνιών και τη παραχώρηση δικαιώματος ψήφου στους εργάτες. Αυτή την ομάδα των Άγγλων και Γάλλων συνδικαλιστών πάλαι να νικήσουν δύο πολύ διαφορετικά ρεύματα: Ο Γερμανικός σοσιαλισμός που αντιπροσωπεύταν από τον Μάρξ και ο θετικισμός που υποστηριζόταν από μία μικρή αλλά ισχυρή ομάδα Άγγλων διανοούμενων.

Γενάρης του θετικισμού θεωρείται ο Γάλλος φιλόσοφος του 19ου αιώνα Αυγούστος Κομτέ.

ΟΙ ΘΕΤΙΚΙΣΤΕΣ (ποσιτιβιστές) ήταν οι πρόγονοι του Φαβιανισμού (που θα κοιτάξουμε σε επόμενη έκδοση μας). Δέν θεωρούνται όμως σοσιαλιστές. Ο Κομτέ πίστευε πως η διομηχανική ταξική κοινωνία αποτελούσε θρίαμβο της επιστήμης, που κινητήρια δύναμη είχε την εξέλιξη του ανθρώπινου πνεύματος. Σε σύγκριση ο Μάρξ θεωρούσε το δυναμικό στοιχείο στην εξέλιξη της κοινωνίας, την εξέλιξη των μέσων παραγωγής. Πίστευαν οι θετικιστές πως ο διομηχανικός καπιταλιστής επιχειρηματίας κρατούσε το κλειδί της οικονομικής και κοινωνικής πρόοδου έδλεπαν τους εαυτούς τους σαν συμβιβαστές του κεφαλαίου και της εργατικής δύναμης. Την εργατική τάξη την βλέπαν σαν το καλύτερο όργανο για μία δημοκρατική, μη σοσιαλιστική επανάσταση που θα κατέστρεφε τη δύναμη της μοναρχίας, της αριστοκρατίας και της εκκλησίας στην Αγγλία και που θα δένανε ανεξαρτησία στη Ίρλανδία και στις άποι κίες.

Ο Μάρξ στην αρχή επηρέαζε μόνο ένα πολύ μικρό ποσοστό του Γενικού Συμβουλίου.

Ακολουθώντας όμως μία πολύ πλοκή τακτική κατάφερε να τραβήξει μία αρκετά μεγάλη ομάδα Άγγλων συνδικαλιστών μακριά από την επιρροή των θετικιστών, και προς τις δικές του θέσεις.

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΚΛΕΙΣΑΜΕ...

ΜΕΤΑ από αρκετούς μήνες διάλειμμα, η σοσιαλιστική έκφραση επανέρχεται. Από τότε έγιναν αρκετά: Ήλθε ο Κλίφφορντ, δόθηκε χάρτης με διζωνική, οι συν-ομιλίες ναυάγησαν, ο μακροχρόνιος Ξανάρχισος και έτοιμάζεται να τελειώσει γιατί τις εκλογές κέρδισε ο Έτζιβεϊτ, που είναι άνθρωπος διαλλαχτικός.

Άλλα έχτος απ' όλες αυτές τις σημαντικές, ομολογουμένως εξέλιξεις συνέβηκαν κι' αρκετά άλλα πράγματα που θα πρέπει να σημειωθούν: Πρώτα - πρώτα η εργατική τάξη κέρδισε ακόμα μία μεγάλη νίκη στον ταξικό αγώνα που διεξάγει κάτω από καθοδήγηση σοφή. Δέν έννοούμε τον κώδικα βιομηχανικών σχέσεων που άπαγορεύει ούσιαστικά το δικαίωμα της άπεργίας, γιατί τούτο είναι μέτρο παροδικό και εξ' άλλου αποτελεί θέμα άσήμαντο. Έγνοούμε τη ανακήρυξη της Όμόνοιας σε πρωταθλήτρια...

Βέβαια η εθνικοφοροσύνη δέν πήγε πίσω γιατί το κύπελλο το κέρδισε ο Όλυμπιακός. Από την άλλη, ο Δημοκρατικός Συναγερμός έτοιμάζεται να ολοκληρώσει το ιδεολογικό του πιστεύω. Στο συνέδριό του που έγινε τούτο το μήνα άποφασίστηκε και η κοσμοθεωρία του κόμματος που είναι η κοσμοθεωρία του «ελεύθερου και

ειρηνικού ανθρώπου...». Έτσι ο Συναγερμός έχει καταφέρει κάποιο ιδεολογικό ξεκαθάρισμα. «Δέν υπάρχουν», όμως, «στεγανά σύνορα στην τοποθέτηση» (του ελεύθερου ατόμου) «όπως συμβαίνει στην περίπτωση του κομμουνιστή όπου η κοσμοθεωρία του άπλοποιείται άσφυκτικά μέσα στα κυκλωτικά πλαίσια του Μαρξισμού».

Έτσι ο Συναγερμός δέν πρόκειται να κυκλωθεί από το Μαρξισμό. Άλλα ούτε και να άπλοποιήσει πολύπλοκα πράγματα όπως είναι το φαινόμενο της κεφαλαιοκρατίας, του πραξικοπήματος της, ΕΟΚΑ Β κ.τ.λ.

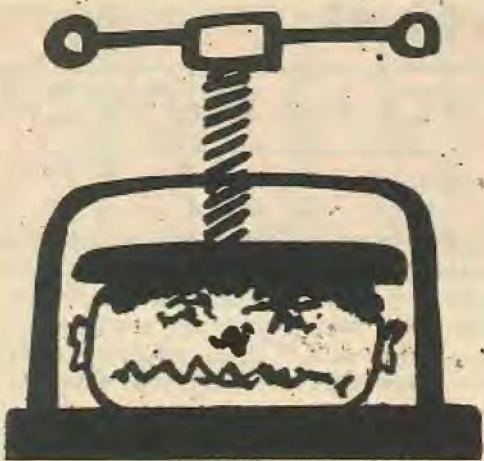
Το ΠΑΔΗΚ διάγραψε κ' εκείνο τους πολιτικούς του προσανατολισμούς πριν λίγες μέρες στο Χίλτον διά του στόματος του κ. Τ. Παπαδόπουλου.

Με λίγα λόγια έγιναν πολλά από τότε που δηγήκε η τελευταία σοσιαλιστική έκφραση. Δέν μπορεί κανείς να τα θυμηθεί όλα: Σχεδόν που Εέχασα τις έρευνες της ΚΥΠ και της άστυνομίας στα γραφεία της ΕΔΕΚ και ΕΔΕΝ στο Παλαιχώρι. Όταν τους ρώτησαν γιατί, είπαν ότι είχαν συνταγματικό δικαίωμα να το πράξουν. Τι σου είναι τέλος πάντων αυτή η καθαρη!

Ο ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΟΣ

— ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ
ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ

ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

1ο ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ Ν. Δ. ΛΟΪΖΟΥ

- ελεύθερος συνδικαλισμός
- λαϊκή παιδεία
- πολιτικοποίηση των μαθητών

Η Δ.Ν.Δ.Α. θεωρεί την μαθητική νεολαία, σαν αναπόσπαστο κομμάτι του Κυπριακού λαού που ζει καθημερινά τα προβλήματα του. Επομένως πιστεύει πως και η μαθητική νεολαία επιβάλλεται να πάρει μέρος στον αγώνα του λαού για λύση των προβλημάτων του που μετά το πραξικόπημα και την εισβολή πήραν τραγικές διαστάσεις. Γαδ να μπορεί όμως μια νεολαία να διαδραματίζει σωστό ρόλο πρέπει να είναι πολιτικοποιημένη και αγωνιστική. Η ΔΝΔΥ για ουσιαστική πολιτικοποιημένη των μαθητών έθεσε τις πιο κάτω προϋποθέσεις:

1. Ελεύθερη διακίνηση των ιδεών μέσα στα γυμνάσια για να λειτουργήσει σωστά η Μ.Ε. και να δημιουργήσει ελεύθερες και ολοκληρωμένες προσωπικότητες.

2. Τα διδλία και η ύλη να παύουν να εξυπηρετούν τα συμφέροντα του σκοταδισμού και της αντίδρασης, να μπούν στην υπηρεσία της προόδου στη δημιουργία σκεπτομένων ανθρώπων.

3. Ελεύθερη εκλογή μαθημάτων για τα Δύκεια.

4. Εισαγωγή νέων μαθημάτων όπως φιλοσοφία, οικονομία, κοινωνιολογία δηλαδή όλα τα μαθήματα που θα βοηθήσουν τον μαθητή να αποκτήσει ακριβή και αντικειμενική εικόνα της πραγματικότητας που τον περιβάλλει.

5. Δωρεάν παιδεία σε όλα τα επίπεδα.

6. Καθιέρωση της Δημοτικής γλώσσας και του μονοτονικού συστήματος.

7. Κατάργηση του βαθμολογικού συστήματος αξιολόγησης των μαθητών το οποίο αποτελεί στίγμα και αναχρονιστικό στοιχείο γα την Κυπριακή Παιδεία.

8. Ζητάμε την ουσιαστική εναγνώριση του μαθητικού συνδικαλισμού ώστε να μπορεί η μάθα των μαθητών να εκπροσωπείται μέσα απ' τους γνήσια εκλεγμένους αντιπροσώπους της για να λύνει τα ειδικά και γενικά προβλήματά της.

Η Κύπρος αποτελούσε πάν-

τοτε βασικό στόχο για τον ιμπεριαλισμό λόγω της γεωγραφικής της θέσης κυρίως. Έχοντας υπό άπώλυτον έλεγχο την Κύπρο ο ιμπεριαλισμός μπορεί να παίξει τον ρόλο του χωροφύλακα για τα οικονομικά συμφέροντα των πολυεθνικών εταιρειών στην περιοχή. Μπορεί με τις δώδεκάς να ελέγχει στρατιωτικά την περιοχή.

Μέσα σ' αυτές τις δύσκολες συνθήκες και τις πολύ τραγικές διαμορφωμένες μετά το πραξικόπημα και την εισβολή πρέπει ο Κυπριακός λαός να γίνει τροχός στην εκπλήρωση των ιμπεριαλιστικών σχεδίων. Διαφορετικά η ολοκληρωτική καταστροφή θα είναι αναπόφευκτη. Η αντιμετώπιση αυτών των καταστάσεων σε τελευταία ανάλυση είναι ζήτημα επιδιώξεως. Η Παλαιστινιακή επανάσταση είναι κλασσικό παράδειγμα. Αν ο Παλαιστινιακός λαός δεν αντιστεκόταν δυναμικά ίσως σήμερα να μην υπήρχε ούτε ένας Πα-

λαιστίνιος. Επομένως ο Κυπριακός λαός πρέπει να αναπτύξει αγωνιστική δραστηριότητα σ' όλα τα επίπεδα. Η μαθητική νεολαία σαν αναπόσπαστο και αδιαίρετο κομμάτι του λαού η οποία ζει καθημερινά σ' έντονο βαθμό όλες τις διαστάσεις του προβλήματος μας δεν μπορεί παρά να συμμετάσχει με το δικό της τρόπο στον αγώνα.

Όμως η μαθητική νεολαία για να μπορέσει να παίξει τον σωστό ρόλο πρέπει να είναι πολιτικοποιημένη, συνειδητοποιημένη ώστε να μπορεί να είναι σε θέση να δημιουργεί προϋποθέσεις σωστού αγώνα.

Όμως το σχολικό σύστημα σαν στενά δεμένο με την κοινωνικοπολιτική και οικονομική δομή μιας χώρας επηρεάζεται και εξαρτάται σημαντικά απ' αυτή και αντανακλά σε εξωσχολικούς κοινωνικούς και οικονομικούς θεσμούς ή αξίες. Επί πλέον το σχολείο υποδοχθεί

στη συντήρηση της ύφιστάμενης κατάστασης στη κοινωνικοποίηση των μαθητών σε μια ατμόσφαιρα υπακοής, φόβου, προσαρμογής και στη διαπαιδαγώγηση ανελεύθερων ανθρώπων χωρίς δημοκρατικά φρονήματα, συνείδηση και συναίσθηση πολιτικής αποτελεσματικότητας.

Τέλος η Δ.Ν.Δ.Α. κάλεσε όλα της τα μέλη, τους υποστηρικτές της και την μαθητική νεολαία να αγωνιστούν συνευθιτά για άλλες στην Παιδεία για Πολιτικοποίηση των μαθητών και γι ουσιαστική συμμετοχή τους στον αγώνα του λαού για εθνική και κοινωνική δικαιοσύνη.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΟ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ
Δ.Ν.Δ. ΛΟΪΖΟΥ

ΙΣΠΑΝΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΑΠΟ ΤΗ 2α ΣΕΛΙΔΑ

που στράφηκε μαζικά προς το πιο αγωνιστικό πρόγραμμα του Σοσιαλιστικού Έργατικού Κόμματος. Με τη σειρά του το Σοσιαλιστικό Έργατικό Κόμμα τα τελευταία χρόνια φαίνεται να υποκύπτει σιγά σιγά στον εκδιασμό της Σοσιαλιστικής Διεθνούς και να βάζει νερό στο κρασί του. Έτσι από το αρχικό του πρόγραμμα ριζικών σοσιαλιστικών μεταρρυθμίσεων σαν την μόνη ρεαλιστική πορεία για μόνιμη απελευθέρωση από τον φασισμό έχει σήμερα φτάσει επικίνδυνα κοντά σε μια πολιτική διαταξικής συνεργασίας. Κι αυτό ακριβώς σήμερα που η άσπικ ήττα, δρασμένη και πανικόβλητη προσηλαί να επιδιώκει μέσα από τις σημερινές επαναστατικές φουρτούνες μέχρι να μπορέσει να ξαναχτυπήσει την εργατική τάξη.

Η επιδίωξη μιας δεξιάς κυβέρνησης δεν μπορεί να είναι μακρόχρονη. Η μόνη ελπίδα της άρχουσας τάξης είναι η εγκατάλειψη της επαναστατικής γραμμής από τα εργατικά κόμματα και η ανάληψη κυβερνητικών ευθυνών από αυτά για να σπρώξουν το βάρος της αντιμετώπισης εργατικών αιτημάτων. Στρέφοντας έτσι την ηγεσία ενάντια στην εργατική τάξη θα δημιουργή-

σουν τις κατάλληλες συνθήκες απογοήτευσης που θα δώσουν στην άρχουσα τάξη περισσότερες πιθανότητες επικράτησης στην επερχόμενη σύγκρουση.

Όμως κι αυτή η στρατηγική δεν έχει παρά μικρές δυνατότητες επιτυχίας. Η ίδια η παράδοση της Ισπανικής εργατικής τάξης και η τεράστια αγωνιστική πείρα της είναι άπιαστο να επιτρέψουν μια τέτοια πορεία. Η περίοδος της αντιπολιτευτικής δουλειάς των εργατικών κομμάτων που άσπλουθεί, αναγκαστικά θα πάρει την μορφή προετοιμασίας για τη σύγκρουση. Μόνο απάστευτα κακοί υπολογισμοί από την εργατική ηγεσία είναι δυνατό να ανατρέψουν το ευνόϊκό για την επανάσταση ισοζύγιο. Η Ισπανική εργατική τάξη προχωρεί συνειδητά και αγωνιστικά προς την ανατροπή του χρεωκοπημένου Ισπανικού καπιταλισμού. Μαζί της οι αγρότες και τα μεσοία στρώματα που νοιώθουν ακόμα στο σπθθος τους το βάρος του φασισμού. Ολόκληρη η Εύρωπη έχει σήμερα στραμμένο το βλέμμα στην Ισπανία. Γιατί οι εξελίξεις σ' αυτή τη χώρα ίσως αποτελέσουν για άλλη μια φορά το επίκεντρο της σύγκρουσης δυο εποχών: της γερασμένης καπιταλιστικής κοινωνίας και του σοσιαλισμού.

ΘΕΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ 3η ΣΕΛΙΔΑ

Μέσα σ' αυτές τις συμπληγάδες είναι που το Τουρκικό εργατικό κίνημα ήταν υποχρεωμένο να χαράξει μια πορεία πλεύσης και να συμβάλει στην δημιουργία καλύτερων προοπτικών για την ανάπτυξη του.

Οι δυνατότητες όμως να κλιμακώσει τον αγώνα του για να εκμεταλλευτεί στο έπακρο τις διαφορές που διασπάζουν την άρχουσα τάξη περιορίζονταν από αντικειμενικές και υποκειμενικές αδυναμίες. Η οργανωμένη και υπεύθυνη δουλειά για το ανέγερμα της πολιτικής συνείδησης του προλεταριάτου δεν ήταν μια εύκολη δουλειά μέσα σε μια υπανάπτυκτη χώρα η άρχουσα τάξη της οποίας αντίθεση τον αντικαμουνισμό τα κυρίαρχα ιδεολογία για να κρατά τα εργαζόμενα στρώματα καθηλωμένα και άβηκαν να αντιδράσουν αποτελεσματικά στην συγγή εκμετάλλευσή του μόχτου τους.

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες ήταν φυσικό η Τουρκική υπαίθρος να παραμένει ένα παρθένο για την αντίδραση έδαφος και ο Τούρκος αγρότης μόνιμα εκτεθειμένος στα κηρύγματα του σωδισμού και της μααλλοδοξίας των εκμεταλλευτών του.

Παρ' όλ' αυτά όμως μέσα στα άσπικα κέντρα τα πράγματα άρχισαν έδω και μια δεκαετία να παίρνουν όλο και πιο άνησυχητικές διαστάσεις για το Τουρκικό κατεστημένο. Ο ρυθμός άφύπνησης του προλεταριάτου άρχισαν ν' άνησυχούν πιο σοβαρά την Τουρκική κεφαλαιοκρατία παρ' όλα τα μέσα καταπίεσης που διαθέτει και χρησιμοποιεί για να πλτήσει το εργατικό κίνημα.

Το μέτρο της δυνατότητας που έχει το άριστο κίνημα να άγκυράσει τις εργαζόμενες μάζες και να τις μολιάσει στο πνεύμα της επαναστατικής του θεωρίας δεν καθορίζεται από τα καταπιεστικά μέτρα που παίρνει η αντίδραση για να έρποδίσει μια τέτοια εξέλιξη. Είναι συνέπεια της μόνιμης οικονομικής και κοινωνικής κρίσεως μέσα στην οποία έβυθος την τουρκία η χρεωκοπημένη ήδη πολιτική της άρχουσας τάξης της.

Έτσι και στην περίπτωση ακόμα που ο Έτζεβίτ καταφέρει να πάρη τη ψήφο της μπιστοσύνης της Τουρκικής Έθνοσυνέλευσης θα σπαντά άξεπέραστα εμπόδια σε κάθε προσπάθεια που θα καταβάλη για να υλοποιήσει και τα πιο ακίνδυνα ακόμα από τα μεταρρυθμιστικά μέτρα που υποσχέθηκε στις μάζες των ψηφοφόρων του.

Έχει που έχουν φτάσει τα

πράγματα στην Τουρκία μόνο με συγγή καταπίεση μπορεί να κρατά η άρχουσα τάξη κάτω από τον έλεγχό της τους Τούρκους εργαζόμενους.

Η αυταπάτη Έτζεβίτ δεν θ' άργήσει να καταρρεύσει και το Τουρκικό Έργατικό κίνημα θα χαράξει την πορεία του με βάση αυτό το δεδομένο.

Η ποιοτική δέβαα αλλαγή της σημερινής αντικειμενικής πραγματικότητας δεν μπορεί να θεωρηθεί σαν μια άβριανή εξέλιξη.

Όσοσο όμως οι δυνάμεις που θα παλαίψουν για τη την αλλαγή θα άγουν έπωσήποτε ενισχυμένες. Η κατάρρευση του μύθου Έτζεβίτ θα σημάγει την άνοδο της υποστήριξης προς τα εργατικά κόμματα.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στην πιο πάνω ανάλυση το θέμα περιορίστηκε καθαρά σε διαπιστώσεις πολιτικές εκτιμήσεις και συμπεράσματα που άφορούν καθαρά τις μελλοντικές προοπτικές μέσα στην ίδια την Τουρκία. Οι πιθανές επιπτώσεις όλων αυτών των εξελίξεων πάνω στο Κυπριακό πρόβλημα θα αποτελέσει θέμα επόμενης μας έκδοσης.

Α. ΣΦΗΚΑΣ

Επιτυχής έκστρατεια της Σ. Ν. ΕΔΕΝ

ΟΧΙ ΣΤΗ ΔΙΖΩΝΙΚΗ

ΦΡΑΓΜΟΣ ΣΤΑ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΑΝΤΙΚΑΤΟΧΙΚΟ ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

ΜΕ ΛΑΪΚΕΣ συγκεντρώσεις στην Ακρόπολη, στο Παλαιχώρι και στους Έργατες συνεχίστηκε με επιτυχία η έκστρατεια της Σ. Ν. ΕΔΕΝ ενάντια στην διζωνική όμοσπονδία. Σε όλες τις λαϊκές συγκεντρώσεις αναπτύχθηκε ζωντανός διάλογος μεταξύ του κοινού και των όμιλητών, που έδειξε ξεκάθαρα την αντίθεση του λαού μας σε λύσεις που τείνουν να χωρίσουν το νησί στο δυό και τον λαό μας σε Έλληνες και Τούρκους.

ΟΙ ΑΝΤΙΔΙΖΩΝΙΚΕΣ εκδηλώσεις της Σ. Ν. ΕΔΕΝ έδειξαν ακόμα πιο ξεκάθαρα την ριζική διαφωνία των λαϊκών στρωμάτων, προς τις τελευταίες προτάσεις της Κυβέρνησης στις ένδοκυπριακές συνομιλίες όπως και στις προσπάθειες του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού να μετατρέψει το Κυπριακό πρόβλημα, σε πρόβλημα μεταξύ Ελλάδας — Τουρκίας και να το λύσει μέσα στα πλαίσια του ΝΑΤΟ.

Συγκεκριμένα οι κύριοι όμιλητές των συγκεντρώσεων, δ Γ.Γ. της οργάνωσης συν. Μάριος Τεμερίωνης και δ Β. Γ.Γ. συν. Θέμος Δημητρίου, τόνισαν ότι μια διζωνική λύση με οποιοδήποτε μανδύα κι αν εμφανιστεί θα έχει καταστροφικές συνέπειες στον αγώνα του εργαζόμενου λαού για Λευτεριά και Σοσιαλισμό γιατί:

α) Διαχωρίζει τον λαό με βάση όχι τα ταξικά συμφέροντα αλλά την φυλετική και θρησκευτική προέλευση.

β) Αντικειμενικά αποκλείει την επιστροφή όλων των προσφύγων (Ελλήνων και Τούρκων) στα σπίτια τους και στις περιουσίες τους.

γ) Διευκολύνει τους ιμπεριαλιστές να μετατρέψουν την Κύπρο σε στρατιωτική επιθετική βάση ενάντια στους αγωνιζόμενους λαούς της περιοχής, έκμεταλλεύόμενοι τις προκλήσεις μεταξύ των

δυο κοινοτήτων που θα προκύπτουν συνεχώς.

δ) Διευκολύνει την συνέχιση της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και της μεταποικιακής κατοχής γιατί διχοτομεί την οικονομία του νησιού.

Οι ένδοκυπριακές συνομιλίες μετατρέπονται με το πέρασμα του χρόνου σε στοιχείο παραπλάνησης του λαού και σε θήμα συνεχών υποχωρήσεων παρά σε θήμα αγώνα και ξεσκεπάσματος του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και του Τούρκικου επεκτατισμού. Αποδείχτηκε πέρα από κάθε αμφιβολία ότι η συνέχιση της συζήτησης με τον πράκτορα του Τούρκικου επεκτατισμού, αποδυναμώνει τον αγώνα μας γιατί μεταθέτει το βασικό πρόβλημα από πρόβλημα κατοχής — απελευθέρωσης σε πρόβλημα διαφορών μεταξύ των δυο κοινοτήτων. Η δογματική τοποθέτηση για αναζήτηση ειρηνικής λύσης μέσα στα πλαίσια των συνομιλιών χωρίς την ανάλυση των συνθηκών που συνθέτουν το όλο πρόβλημα είναι στην ουσία αντιδραστική τοποθέτηση. Το Κυπριακό πρόβλημα είναι πρόβλημα ειρήνης αλλά και αγώνα, αγώνα γιατί δεν υπάρχει ειρήνη με τον ιμπεριαλισμό, και ειρήνης γιατί επιδιώκουμε τον Σοσιαλισμό μέσα στα πλαίσια του ανειρηνικού αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό και την οικονομική ολιγαρχία. Όσοι δεν μπορούν να δουν αυτή την πραγματικότητα, στηρίζουν τις ελπίδες τους σε από μνησιν θεούς και τέτοιοι δεν υπάρχουν.

Οι όμιλητές αναλύοντας τις θέσεις της οργάνωσης τόνισαν τέλος ότι για να μπει στις σωστές βάσεις ο μακροχρόνιος αγώνας του Κυπριακού λαού πρέπει τα προοδευτικά κόμματα και οργανώσεις και οι Κύπριοι εργαζόμενοι να αγωνιστούν:

α) Για την εθνικοποίηση των βασικών μονοπωλίων του νησιού.

β) Για μάξιμουμ και μίνιμουμ εισόδημα.

γ) Για δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής με δημοκρατικό έλεγχο.

και δ) Για την δημιουργία ενός κοινού, με τους τορκοκύπριους εργαζόμενους και αγωνιστές, αντιιμπεριαλιστικού — αντικατοχικού μετώπου, που θα αγωνιστεί για την απελευθέρωση των κατεχομένων εδαφών και το δικαίωμα όλων των ξένων στρατευμάτων από την Κύπρο.

Μόνο με την εφαρμογή αυτού του προγράμματος θα δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για μια Κύπρο Λεύτερη, ένωμένη, πραγματικά ανεξάρτητη και θ' ανοίξουμε το δρόμο προς τον σοσιαλισμό.

Η Ε.Ο.Κ.

ΟΡΓΑΝΟ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗΣ

ΓΙΝΕΤΑΙ στην Κύπρο μια προσπάθεια εκ μέρους της άρχουσας τάξης να ωραιοποιηθεί ένας ιμπεριαλιστικός μηχανισμός, η Ευρωπαϊκή Κοινή Αγορά. Η εξαρτημένη οικονομική ολιγαρχία της Κύπρου, ανίκανη να αναπτύξει την κυπριακή οικονομία και ζητώντας την εξασφάλιση της θέσης της μέσα σε ένα ισχυρότερο σύμπλεγμα, οδηγεί την Κύπρο στην υποτέλεια στα ευρωπαϊκά μονοπώλια.

Η ΕΟΚ δημιουργήθηκε μέσα από τον ανταγωνισμό του ευρωπαϊκού με το αμερικανικό κεφάλαιο. Η εργατική τάξη της Κύπρου δεν έχει τίποτα να κερδίσει από τη σύνδεση του νησιού με την Ε.Ο.Κ. Απλούστατα θα ενταθεί η νεοαποικιακή μεταποικιακή εκμετάλλευση και εξάρτηση της Κύπρου από τα ευρωπαϊκά μονοπώλια.

Η Ε.Ο.Κ. αποτελεί ένα μηχανισμό για την παραπάνω εκμετάλλευση των χωρών του Τρίτου Κόσμου με τον καθορισμό των τιμών των αγροτικών προϊόντων και των πρώτων υλών. Ο μηχανισμός τούτος δεν πρέπει να ενισχύεται αλλά να χτυπηθεί μέσα στα πλαίσια του αντιιμπεριαλιστικού και αντικαπιταλιστικού αγώνα.

Ο Κυπριακός λαός έχει σήμερα μπροστά του τη διε-

ξαγωγή ενός αντιιμπεριαλιστικού αγώνα. Η επιδίωξη σύνδεσης με την ΕΟΚ δίνει στην Κύπρο στενότερα στο άρμα του ιμπεριαλισμού. Δένει την οικονομία της Κύπρου στο άρμα της ιμπεριαλιστικής εκμετάλλευσης. Διατηρεί οικονομικές δομές και δεσμεύσεις που δεν συνάδουν με τη φύση του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα.

Η Κύπρος χρειάζεται χρειάζεται προοδευτικές οικονομικές δομές για να μπορέσει να φέρει σε πέρας τον απελευθερωτικό αγώνα. Η Ε.Ο.Κ. θα ενισχύσει τις καπιταλιστικές δομές και το σύστημα της εκμετάλλευσης, όλα δηλαδή εκείνα που η εργατική τάξη της Κύπρου πολεμά.

Είναι γνωστή, από την άλλη η θέση της ΕΟΚ πάνω στο Κυπριακό, και οι προσπάθειες της να υιοθετηθούν τα τετελεσμένα της τουρκικής κατοχής. Είναι άδυσπες το δέσμευ της Κύπρου με την Ε.Ο.Κ. για ένα λαό που αγωνίζεται ενάντια στον δυτικό ιμπεριαλισμό. Ο λαός της Κύπρου δεν έχει τίποτα κοινό με το ιμπεριαλιστικό κατασκευάσμα που λέγεται Ε.Ο.Κ. όπως δεν έχει τίποτα κοινό με την οικονομική ολιγαρχία που μας οδηγεί ολοένα και περισσότερο στα χέρια των εκμεταλλευτικών ευρωπαϊκών μονοπωλίων.

ΤΑΡΑΧΕΣ ΣΤΟ ΣΟΒΕΤΟ

ΔΕΚΑΔΕΣ νεκροί και τραυματίες, εκατοντάδες ουλήσεις ήταν ο απολογισμός των εκδηλώσεων των μαύρων εργατών και φοιτητών του Σουέτο στην πρώτη επέτειο της περσικής εξέγερσης που στοίχισε εκατοντάδες νεκρούς. Συγκεκριμένα η αστυνομία των ρατσιστών πυροβόλησε εναντίον διαδηλωτών μπροστά σε αστυνομικό σταθμό μέσα στο ίδιο το Τζοχάνεσμπουργκ όπως επίσης και μέσα στο Σουέτο, τον μεγάλο καταυλισμό — πολίχνη των μαύρων.

Η κινητοποίηση της αστυνομίας πήρε τρομαχτικές διαστάσεις. Τα μέλη της Συντονιστικής Επιτροπής των Φοιτητών συλήφθηκαν οδομαρές πριν και θεωρημένα άρματα και ένοπλοι αστυνομικοί περιπολούσαν στο Σουέτο που είχαν σχεδόν αποκλείσει ελέγχοντας αυστηρά την είσοδο και έξοδο των εργατών. Παρ' όλα αυτά στάθηκαν ανίκανοι να αποτρέψουν ογκώδεις διαδηλώσεις και κατέφυγαν στην ωμή μαζική βία.

Το πιο σημαντικό χαρακτηριστικό των φετεινών ταραχών είναι το γεγονός ότι ήταν μια οργανωμένη προσπάθεια διαμαρτυρίας των εργατών του Σουέτο ενάντια στην καταπίεση των λευκών. Η αυθόρμητη εξέγερση του περασμένου ηρόνου έχει αφήσει ανεξίτηλη την έμπειρία της και δίνει τη θέση της σε ολοένα και πιο οργανωμένες μορφές πάλης.

Η απελπιστική κατάσταση της ρατσιστικής άρχουσας τάξης γίνεται ολοένα και πιο κατανοητή από τους ιμπεριαλιστικούς κύκλους. Έτσι βλέπουμε σήμερα μια προσπάθεια επιβολής μιας κάποιας φιλελευθεροποίησης στη Ν. Αφρική. Μια τέτοια πορεία όμως δεν πρόκειται να λύσει τα προβλήματα των ρατσιστών. Κάθε ψευδοελευθερία θα δίνει και νέα ώθηση στο ήθικόν των μαύρων αγωνιστών. Η επανάσταση στη Ν. Αφρική είναι πολύ κοντά.

Δεν πρέπει ωστόσο να περιμένουμε μια πετυχημένη εξέγερση αυτή τη στιγμή. Το πιθανό είναι μια νέα «θερμή» περίοδος που θα οδηγήσει σε νέα άνοδο της αυτοπεποίθησής του κινήματος και πτώση του ήθικου των ρατσιστών. Αυτή τη στιγμή μπαίνουν γοργά οι βάσεις των οργανωτικών δομών της επανάστασης.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική
εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικό 24 φύλλα 1500 μίλες
Εξωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλες
Τιμή φύλλου 50 μίλες.

Οι επιταγές στο λογαριασμό
1762 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου
Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική "Εκφραση" θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.